פרק 11 – מחלקות ועצמים: הרחבה והעמקה

בפרקים הקודמים ראינו כי בשפת Java ניתן להשתמש בטיפוסים מורכבים הנקראים מחלקות Java משתנים מטיפוסים אלה נקראים עצמים (classes). משתנים מטיפוסים אלה נקראים עצמים Java). בפרק 9 ראינו שימוש בעצמים מהמחלקה String, והיא מחלקה המוגדרת בשפת ש

בפרק זה נלמד כיצד להגדיל את אוצר הטיפוסים שעומדים לרשותנו, כלומר כיצד להגדיר מחלקות חדשות בעצמנו ולהשתמש בעצמים ממחלקות אלו.

11.1 מחלקה - הגדרה ושימוש

מצית 1

מטרת הבעיה ופתרונה: הכרת המושגים מחלקה, תכונות, פעולות ועצמים. הגדרת מחלקה בסיסית, יצירת עצם ושימוש בו.

אפשר לייצג זמן באמצעות שעות ודקות. כתבו תוכנית הקולטת מהמשתמש זמן בשני ערכים: שעה (מספר בין 0 ל-23) ודקה (מספר בין 0 ל-59) ומציגה את הזמן בפורמט סטנדרטי, למשל עבור השעה אחת עשרה ועשרה הפלט יהיה: 11:10.

השאלה עוסקת בזמן. אפשר להסתכל על כל זמן כעל ישות המתאפיינת באמצעות שני נתונים – אחד מייצג את השעה והשני את הדקה. אם כך, ניתן להגדיר טיפוס חדש (מחלקה) בשם "זמן" אשר יאגד בתוכו את תכונות הזמן. לאחר שנגדיר את הטיפוס "זמן" נוכל ליצור עצמים (הנקראים גם מופעים) המייצגים זמנים שונים. למופעים של הטיפוס החדש, כלומר לכל עצם מהטיפוס זמן, יהיו התכונות שעה ודקה אשר מתארות זמן מסוים.

בנוסף להגדרת התכונות (attributes), אנו צריכים להגדיר את הפעולות (methods) שנרצה להפעיל על עצמים מסוג זמן. מתוך תיאור הבעיה אנו מבינים שאנחנו זקוקים לפעולה המעדכנת את הזמן לפי ערכים המתקבלים מהמשתמש, כלומר אנחנו נרצה לעדכן את ערכי תכונות הזמן כך שכל עצם מסוג זמן ייצג זמן מסוים כלשהו כגון: שמונה ועשרה, שתים עשרה ארבעים וחמש וכוי. פעולה נוספת המתבקשת מתיאור הבעיה היא פעולה המחזירה את הייצוג הסטנדרטי של הזמן. כלומר בהינתן עצם מסוג זמן נרצה לקבל ממנו מחרוזת בפורמט המבוקש, למשל 8:10 או 8:15.

לצורך פתרון הבעיה, נגדיר תחילה את הטיפוס החדש, את המחלקה *זמן* ולאחר מכן נמשיך בשלבי פיתוח הפתרון.

הגדרת המחלקה זמו

כפי שראינו, לעצמים יש תכונות המאפיינות אותם ופעולות השייכות להם. בבואנו להגדיר מחלקה חדשה עלינו להגדיר את התכונות ואת הפעולות שתהיינה לעצמים מהמחלקה.

הגדרת התכונות

כדי להגדיר את התכונות של זמן, עלינו לקבוע מהו הטיפוס המתאים לכל תכונה. שעה היא תכונה שערכה יכול להיות מספר שלם בין 0 ל-23, ודקה היא תכונה שערכה יכול להיות מספר שלם בין 0 ל-59. לכן נגדיר אותן מטיפוס שלם.

בהתאם להחלטה על הטיפוסים נבחר משתנים לייצוג התכונות.

בחירת משתנים לייצוג התכונות

- את מרכיב השעות בזמן. − hour משתנה מטיפוס שלם המייצג את
- שתנה מטיפוס שלם המייצג את מרכיב הדקות בזמן. minute →

הגדרת הפעולות

כאמור, על פי הגדרת הבעיה, אפשר לבצע על זמן את הפעולות הבאות.

- עדכון הזמן פעולה זו מקבלת שני פרמטרים: אחד מייצג את השעות והשני את הדקות, והיא מעדכנת את רכיבי הזמן בהתאם.
- ◆ החזרת הייצוג הסטנדרטי של הזמן פעולה זו מחזירה מחרוזת המייצגת את הזמן. אפשר לבנות את המחרוזת באמצעות שרשור התכונות עם סימן של נקודתיים ביניהן:

```
hour + ":" + minute
```

הגדרנו את תכונות הזמן ואת פעולותיו כפי שנובעות מהגדרת הבעיה. נראה כעת כיצד לממש הגדרות אלו בשפת Java.

מימוש המחלקה

כזכור מהאופן שאנו מגדירים את המחלקה הראשית, הגדרת מחלקה בשפת Java מתחילה תמיד במילה השמורה class ולאחר מכן נכתב שם המחלקה. בשפת Java מקובל להתחיל שם מחלקה באות גדולה. פרטי ההגדרה מופיעים בתוך סוגריים מסולסלים.

אם כן, כך נראית מסגרת הגדרת מחלקה בשם Time:

```
public class Time
{
      // המחלקה qıa
} // class Time
```

מאפיין הגישה public מציין שהמחלקה היא ציבורית ולכן ניתנת לשימוש מכל מחלקה אחרת. וכך מתוך הפעולה הראשית (הנמצאת במחלקה אחרת) נוכל ליצור עצמים מסוג "זמן" ולהשתמש בהם.

בתוך תחום ההגדרה, כלומר בתוך הסוגריים המסולסלים, נפרט את המרכיבים השונים: תכונות ופעולות.

מימוש התכונות:

הגדרה של תכונה נעשית בדומה להצהרה על משתנה רגיל: שם הטיפוס (למשל int) ואחריו שם התכונה (למשל, hour). המילה השמורה private, המופיעה בתחילת כל הצהרה מציינת כי התכונה היא פרטית, ואין אליה גישה ישירה מחוץ למחלקה. לכן מתוך הפעולה הראשית לא נוכל להתייחס ישירות לתכונת השעות ולתכונת הדקות של עצם מסוג זמן. ניסיון להתייחסות ישירה כזאת גורם לשגיאת הידור. לעומת זאת, פעולות של זמן המוגדרות בתוך תחום המחלקה זמן יכולות להתייחס לתכונות של הזמן כאל משתנים לכל דבר. מכך נובע שכל התייחסות לתכונות של עצם נעשית אך ורק דרך הפעולות של אותו העצם.

אתחול התכונות:

בדומה למשתנה רגיל, אפשר גם לספק ערכים התחלתיים לתכונות, למשל:

```
private int hour = 8;
private int minute = 0;
```

במקרה זה ערכו ההתחלתי של עצם מסוג זמן יהיה השעה שמונה. לאחר מכן נוכל להשתמש במקרה זה ערכו ההתחלתי של במקרה שלא מאתחלים את התכונות במפורש, שפת Java מאתחלת תכונות מטיפוס מספרי בערך אפס, תווים מאותחלים בתו מיוחד המייצג תו ריק, תכונות בוליאניות בערך false ומערכים ועצמים בערך מיוחד mull.

ההצהרות על התכונות יכולות להופיע בכל מקום בתוך תחום המחלקה. אנו ננהג לרשום את ההצהרות בראש המחלקה ואחריהן נרשום את הפעולות.

מימוש הפעולות:

נפנה כעת למימוש הפעולות. נתחיל בפעולה לעדכון הזמן המקבלת את השעה ואת הדקה של עצם נפנה כעת למימוש הפעולות. מימוש הפעולה $\rm Java$ בשפת בשפת את תכונותיו. מימוש הפעולה

```
public void setTime(int h, int m)
{
    hour = h;
    minute = m;
}
```

נסביר את מרכיבי הפעולה.

השורה הראשונה היא כותרת הפעולה. היא מהווה למעשה את תעודת הזהות של הפעולה, ומציגה לפני המשתמש את כל המידע הדרוש לצורך שימוש בפעולה. למעשה, כבר ראינו כותרות של פעולות: בפרק $\it P$, הכרנו כמה פעולות של עצמים מסוג String, וכדי שנדע כיצד להשתמש בפעולות אלו הצגנו בטבלה עבור כל פעולה את שורת הכותרת שלה. שורה זו גילתה לנו פרטים חשובים: את שם הפעולה, אילו פרמטרים היא מצפה לקבל ואיזה סוג ערך היא מחזירה לקטע הקוד שקרא לה. כותרת הפעולה $\it SetTime$ מודיעה כי היא מצפה לקבל שני פרמטרים מסוג $\it SetTime$ הנקראים $\it M$ ו-m (כפי שמציינים הסוגריים), ושהיא אינה מחזירה ערך כלשהו (כך מציינת המילה $\it SetTime$). המילה השמורה $\it Public$ בתחילת שורת הכותרת מציינת כי הפעולה שאפשר להפעיל מוגדרת כפעולה ציבורית של עצם מסוג $\it SetTime$ בתוכנית. כך נוכל מתוך הפעולה הראשית להפעיל את הפעולה $\it SetTime$ מוד.

גוף הפעולה תחום כרגיל בתוך סוגריים מסולסלים. בתוך הסוגריים אנו כותבים את ההוראות המממשות את עדכון תכונות הזמן. שימו לב שהפעולה setTime משתמשת בתכונות הפרטיות שהצהרנו עליהן, ושרק דרך פעולות שהגדרנו במחלקה ניתן לגשת לתכונותיה המוגדרות private-כ-

באופן דומה נגדיר את פעולת החזרת הייצוג הסטנדרטי של הזמן:

```
public String getTime()
{
    return hour + ":" + minute;
}
```

כותרת הפעולה מציינת ששם הפעולה הוא getTime, הפעולה לא מקבלת פרמטרים (כפי string ערך מסוג אך היא מחזירה ערך מסוג שמציינים הסוגריים הריקים), אך היא מחזירה ערך מסוג

גוף הפעולה כולל משפט return שתפקידו לסיים את ביצוע הפעולה ולהחזיר לנקודה שממנה הופעלה הפעולה את הערך הרשום בביטוי המופיע אחרי המילה return. במקרה זה תוחזר המחרוזת המחרוזת + ":" + minute המייצגת את הזמן. טיפוס הביטוי המוחזר בהוראה המחרוזת זהה לטיפוס המופיע בכותרת הפעולה (במקרה זה string). במקרה של פעולות שלא מחזירות ערך כמו הפעולה setTime אין צורך במשפט ההגעה לסוף תחום הפעולה.

הנה ההגדרה המלאה של המחלקה *זמן*:

```
/*

public class Time

{

// public class Time

private int nour = 0; // איי

private int minute = 0; // דקות // דקות // פעולה לעדכון הזמן //

public void setTime(int h, int m)

{

hour = h;

minute = m;

}

// class Time

public String getTime()

{

return hour + ":" + minute;

}

// class Time
```

הגדרת הפעולה הראשית

כתבנו מחלקה המגדירה את הטיפוס זמן וכעת עלינו לכתוב את התוכנית לפתרון הבעיה. התוכנית תיכתב במחלקה נפרדת בתוך הפעולה הראשית (המכונה main) כפי שאנו יודעים.

פירוק הבעיה לתת-משימות

תיאור הבעיה מוביל לפירוק הבא לתת-משימות:

- 1. יצירת עצם מסוג זמן
- 2. קליטת נתוני זמן (שעה ודקה) ועדכון העצם מסוג זמן
 - 3. הצגת הייצוג הסטנדרטי של הזמן

פתרון המשימה יהיה דומה לתוכניות שכתבנו בפרקים הקודמים. אבל במקום להשתמש רק בטיפוסים המוגדרים מראש בשפה, נשתמש גם במחלקה החדשה שבנינו, המחלקה *זמן*. אם כך, נעבור לשלב בחירת המשתנים:

בחירת משתנים

- .Time עצם מהמחלקה tm
- השעה כפי שניתן על-ידי המשתמש. h
- m הדקה כפי שניתן על-ידי המשתמש.

מימוש

כמו שלמדנו בפרקים קודמים, בניגוד למשתנים מטיפוסים פשוטים הנוצרים באופן אוטומטי עם המו שלמדנו בפרקים קודמים, בניגוד למשתנים עלינו קודם כל ליצור אותם. תהליך יצירת עצם ההצהרה עליהם, כאשר אנו משתמשים בעצמים עלינו קודם כל ליצור אותם. תהליך באמצעות כולל הקצאת מקום בזיכרון עבור העצם ואתחול של תכונותיו. יצירת עצם נעשית באמצעות ההוראה new, למשל כך:

```
Time tm;
tm = new Time();
```

אחרי שיצרנו את העצם tm, נוכל להפעיל עליו את הפעולות שהוגדרו עבורו. הפעלת פעולה אחרי שיצרנו את באמצעות סימון הנקודה, למשל, המשפט הבא מעדכן את הזמן בעצם:

```
tm.setTime(h,m);
```

שימו ♥: לא ניתן להתייחס באמצעות סימון הנקודה, לתכונותיו של העצם m מתוך הפעולה tm.minute + tm.hour לכן הביטויים tm.minute ו-tm.hour אינם חוקיים.

הנה המימוש המלא של המחלקה הראשית:

```
/*
        המπלקה הראשית המשתמשת במπלקה זמן
* /
import java.util.Scanner;
public class UseTime
   public static void main(String[] args)
        // הגדרת משתנים
        Time tm;
        int h;
        int m;
        Scanner in = new Scanner(System.in);
        יצירת עצם מסוג זמן//
        tm = new Time();
        // קלט
        System.out.print("Enter the hour (0..23): ");
        h = in.nextInt();
        System.out.print("Enter the minute (0..59): ");
        m = in.nextInt();
        // עדכון הזמן והצגת פלט
        tm.setTime(h,m);
        System.out.println("The time is: " + tm.getTime());
    } // main
} // class UseTime
```

סול פתרון בציה 1

:1 נסכם את הנלמד בפתרון בעיה

לצורך פתרון הבעיה הגדרנו טיפוס חדש, את המחלקה זמן. לכן, שלא כמו התוכניות שכתבנו עד כה שכללו רק מחלקה אחת והיא המחלקה הראשית, בתוכנית זו יש שתי מחלקות: האחת מגדירה את הטיפוס החדש Time והשנייה היא המחלקה הראשית המגדירה את הפעולה main יוצרת עצם מסוג Time ומפעילה את פעולותיו.

שימו ♥: נהוג בשפת Java לשים כל מחלקה בקובץ נפרד ושם הקובץ חייב להיות זהה לשם המחלקה. ניתן אמנם לשים יותר ממחלקה אחת בקובץ וזאת בתנאי שרק מחלקה אחת מוגדרת כ-public ושם הקובץ זהה לשם מחלקה זו. המחלקה הכוללת את הפעולה הראשית חייבת להיות מוגדרת כ-public.

- ★ הגדרת מחלקה היא למעשה הגדרה של טיפוס חדש. הגדרת מחלקה כוללת הגדרה של תכונות ושל פעולות עבור עצמים של המחלקה, כלומר עבור משתנים מהטיפוס החדש.
 - תכונות של עצם הן משתנים מטיפוסים כלשהם, המאפיינים את העצם.
 - פעולות של עצם אף הן משויכות לעצם, והן פועלות בדרך כלל על תכונות העצם.
- כדי לא לחשוף את אופן המימוש הפנימי של עצמים, נקפיד להגדיר את התכונות כפרטיות.
 כלומר מחוץ למחלקה לא ניתן להתייחס אליהן ישירות.
 - ♦ פעולות יוגדרו בדרך כלל כציבוריות.

```
. הגדרת מחלקה בשפת Java נכתבת באופן הבא:
```

- ♦ המילה השמורה public מציינת שהמחלקה פתוחה לשימוש ציבורי. כלומר שמחלקות אחרות יכולות ליצור עצמים מטיפוס המחלקה ולהפעיל את הפעולות שלהם.
- המילה השמורה class מציינת את הגדרתה של מחלקה חדשה בשפה. לאחר ציון המילה מילה השמורה class נציין את שם המחלקה. מקובל להתחיל שם מחלקה באות גדולה. אם שם המחלקה מורכב מכמה מילים, הן נכתבות צמודות כאשר כל מילה מתחילה באות גדולה ושאר האותיות הן קטנות.
- ◆ הגדרת תכונות בשפת Java נכתבת בדומה להצהרה על משתנים. הצהרה של תכונה של עצם כוללת את הרשאת הגישה לתכונה, את הטיפוס של התכונה ולאחר מכן את שמה.
 הרשאת גישה פרטית לתכונות מוגדרת באמצעות המילה השמורה private, למשל:

```
private int hour;
```

♦ אפשר לאתחל תכונה בעת הצהרתה, למשל:

```
private int hour = 0;
```

במקרה שלא מאתחלים את התכונות במפורש, שפת Java מאתחלת תכונות מטיפוס מספרי false בערך אפס, תווים מאותחלים בתו מיוחד המייצג תו ריק, תכונות בוליאניות בערך null.

ניתן לגשת לתכונות פרטיות של עצם רק מתוך פעולות העצם – פעולות המוגדרות באותה המחלקה.

נכתבת באופן הבא: שפת באופן הבא: →

◆ כותרת הפעולה

כותרת הפעולה נותנת למשתמש את כל המידע הדרוש לצורך שימוש בפעולה. כותרת הפעולה כוללת את הרכיבים הבאים:

הרשאת גישה לפעולה

רכיב זה קובע מי רשאי להפעיל את הפעולה של העצם. משמעות המילה public היא כי הפעולה יכולה להיות מופעלת מכל מחלקה אחרת בתוכנית.

טיפוס הערך המוחזר

כאשר הפעולה איננה מחזירה דבר נכתוב void כטיפוס הערך המוחזר. בכל מקרה אחר, נכתוב את שם הטיפוס, והוא יכול להיות טיפוס פשוט בשפה (כמו int[], מערך (כמו [int[]) או שם מחלקה (כמו string)).

שם הפעולה

שם הפעולה הוא שם המתאר את הפעולה המתבצעת. נהוג ששם הפעולה יתחיל באות קטנה. אם השם מורכב מכמה מילים, הן נכתבות צמודות כאשר כל מילה מתחילה באות גדולה ושאר האותיות הן קטנות.

הפרמטרים

כאשר פעולה לא מגדירה פרמטרים הסוגריים נותרים ריקים. בכל מקרה אחר הרשימה מורכבת מזוגות המופרדים בפסיקים. כל זוג מתאר פרמטר אחד וכולל את טיפוס הפרמטר ואת שמו.

גוף הפעולה ◆

את גוף הפעולה יש לתחום בסוגריים מסולסלים (הסימנים {... }).

בגוף הפעולה נכתוב את רצף ההוראות שמבצע את מטרת הפעולה, כלומר מיישם את האלגוריתם של הפעולה. בגוף הפעולה ניתן להצהיר על משתנים ולהשתמש בכל ההוראות הקיימות בשפת Java. כגון משפטי תנאי, לולאות, השמות ועוד. במקרה שמצהירים על משתנים, משתנים אלה מוּכָּרִים רק בגוף הפעולה, הם נהרסים עם סיום ביצוע הפעולה ולא ניתן להשתמש בהם מחוץ לה.

שימו ♥: בגוף הפעולה אפשר להתייחס ישירות לכל התכונות של העצם שמופעלת עליו הפעולה. אמנם התכונות הן פרטיות, כלומר מוחבאות משאר חלקי התוכנית, אולם הן ידועות וגלויות לכל פעולות העצם המוגדרות במחלקה. לכן מתוך הפעולות מותרת התייחסות ישירה לתכונות.

return הוראת חזרה +

כאשר ביצועה של ההוראה האחרונה בפעולה מסתיים, הפעולה כולה מסתיימת. אבל ניתן גם לגרום במפורש לסיום הביצוע באמצעות הוראת החזרה .return. הוראה זו גורמת ליציאה מיידית מהפעולה. כאשר הפעולה אמורה להחזיר ערך, הוראת ביטוי ביטוי שיוחזר עם סיום הביצוע. טיפוס הביטוי המוחזר מהפעולה חייב להיות תואם לטיפוס הערך המוחזר שמוגדר בכותרת הפעולה.

שימו ♥: למען קריאות המחלקה חשוב מאוד לצרף להגדרה הערות המתארות את המחלקה, את תכונותיה ואת פעולותיה.

- כדי להשתמש במחלקה ניצור ממנה עצם במחלקה אחרת (למשל במחלקה הראשית).
 - כדי ליצור עצם נצהיר עליו ונקצה לו מקום בזיכרון באמצעות ההוראה new, למשל:

```
Time tm;
tm = new Time();
```

♦ כדי להפעיל את פעולות העצם (לזמן את פעולות העצם) נשתמש בסימון הנקודה, למשל:

```
tm.setTime(h,m);
```

יש לשים לב להתאמה בין אופן השימוש בפעולה של העצם לבין כותרת הפעולה: אם הפעולה מצפה לקבל פרמטרים יש להקפיד על סדר הפרמטרים כפי שמופיע בכותרת הפעולה, ועל התאמה של טיפוס הפרמטרים המועברים לטיפוסים המפורטים בכותרת הפעולה; אם הפעולה מחזירה ערך יש להקפיד על התאמה של טיפוס הערך המוחזר לטיפוס הביטוי שמשולב בו

שאלה 11.1

- א. הוסיפו למחלקה Time מעולה בשם increment פעולה בשם דיקה. למשל לאחר א. הוסיפו למחלקה הזמן 10: 52 ישתנה ל- 10: 52
- ב. כתבו פעולה ראשית הקולטת מהמשתמש נתוני זמן (שעה ודקה) ומספר שלם k. התוכנית תקדם את הזמן ב-k דקות (באמצעות הפעולה שהוגדרה בסעיף הקודם) ותציג את השעה שהתקבלה.

2 אית 2

מטרת הבעיה ופתרונה: היכרות עם פעולה בונה (constructor).

בשיעורי הנדסה בכיתה די המורה לימדה כיצד לחשב שטח והיקף של מלבן. כעת רוצה המורה לבחון את תלמידיה. המבחן כולל 20 שאלות שבכל אחת מהן התלמיד נדרש לחשב את שטחם ואת היקפם של מלבנים אשר אורכיהם ורוחביהם נתונים. פתחו וממשו תוכנית שתעזור למורה לחשב את התשובות למבחן. התוכנית תקלוט עבור כל שאלה את האורך ואת הרוחב של המלבן ותציג את שטחו ואת היקפו.

מתוך תיאור הבעיה ניתן לזהות שהשאלה עוסקת במלבנים. אפשר להסתכל על כל מלבן כעל ישות המתאפיינת בשני נתונים – אורך ורוחב, ומתאפיינת בשתי פעולות – אחת לחישוב השטח והאחרת לחישוב ההיקף. אם כך, ניתן להגדיר מחלקה בשם מלבן אשר יאגד בתוכו את תכונות המלבן ואת הפעולות של המלבן. לאחר שנגדיר את הטיפוס מלבן נוכל ליצור מלבנים שונים, כלומר עצמים, שכל אחד מהם ייצג מלבן אחר. לכל מופע (עצם) של הטיפוס מלבן, יהיו גם התכונות אורך ורוחב אשר מתארות את המלבן וגם הפעולות שטח והיקף שניתן להפעיל על המלבן.

לפתרון הבעיה נגדיר תחילה את המחלקה *מלבן* ולאחר מכן נמשיך בשלבי פיתוח הפתרון.

הגדרת המחלקה מלבן

הגדרת התכונות

אורך ורוחב הן יחידות מידה. לכן נגדיר אותן מטיפוס ממשי. בהתאם לכך נבחר את המשתנים הבאים לתיאור התכונות:

- שתנה מטיפוס ממשי המייצג את אורך המלבן. → length
- שתנה מטיפוס ממשי המייצג את רוחב המלבן. → width

הגדרת הפעולות

על פי הגדרת הבעיה, מלבן יכול לבצע את הפעולות הבאות:

◆ חישוב שטח – פעולה זו מחשבת ומחזירה את שטח המלבן. בפעולה זו מוגדרת משימה אלגוריתמית, עם נקודת מוצא (אורך ורוחב המלבן) ופלט מבוקש (שטח). ניתן לחשב את שטח המלבן באמצעות הביטוי הבא:

width * length

• חישוב היקף – פעולה זו מחשבת ומחזירה את היקף המלבן. הנה הביטוי לחישוב ההיקף:

```
2 * width + 2 * length
```

הגדרנו את הפעולות שטח והיקף. פעולות אלו משתמשות בתכונות אורך המלבן ורוחב המלבן. כדי לאתחול את תכונות המלבן בגדלים של מלבן מסוים ניתן להגדיר פעולה מיוחדת המיועדת לאתחול תכונות העצם. פעולה זו נקראת פעולה בונה והיא מתבצעת מיד עם יצירת עצם מסוג מלבן. אם כך, נוסיף את הפעולה הבאה:

◆ פעולה בונה - פעולה זו תקבל כפרמטרים את אורך המלבן ואת רוחבו ותאתחל את התכונות בהתאם.

הגדרנו את תכונות המלבן ואת פעולותיו כפי שנובעות מהגדרת הבעיה. כעת נממש את ההגדרות האלו בשפת Java.

מימוש המחלקה

נגדיר מחלקה בשם Rectangle. בתוך תחום המחלקה נפרט את המרכיבים השונים:

התכונות אורך ורוחב:

```
private double length; //מכיל את אורך המלבן

private double width; // מכיל את רוחב המלבן
```

הפעולות שטח והיקף:

```
public double area()
{
    return width * length;
}
public double perimeter()
{
    return 2 * width + 2 * length;
}
```

הפעולה הבונה:

כאמור הפעולה הבונה היא פעולה מיוחדת המיועדת לאתחול תכונות העצם. פעולה זו תופעל בעת יצירת המופע והיא מחזירה הפניה לעצם שנוצר. הגדרת הפעולה הבונה דומה להגדרת פעולה רגילה כמו חישוב שטח וחישוב היקף שהוצגו לעיל, פרט לכך ששמה זהה לשם המחלקה ולא רושמים את טיפוס הערך המוחזר (גם לא void). הפעולה הבונה, כמו כל פעולה, יכולה לקבל פרמטרים.

אם כך, נוכל להגדיר עבור המחלקה מלבן פעולה בונה ששמה Rectangle, והיא תקבל את האורך אם כך, נוכל להגדיר עבור המחלקה מלבן פעולה את תכונותיו של עצם מסוג מלבן.

הנה פעולה בונה עבור עצמים מסוג מלבן:

```
public Rectangle(double aLength, double aWidth)
{
    length = aLength;
    width = aWidth;
}
```

שימו ♥: השם של הפעולה הבונה חייב להיות זהה לשם המחלקה, ובכותרת שלה אין טיפוס לערך מוחזר.

יש מקרים שבהם משתמשים בשמות פרמטרים זהים לשמות התכונות. הדבר נפוץ במיוחד בפעולות שהפרמטרים בהן מתייחסים בצורה ישירה לתכונות. למשל ניתן לכתוב את הכותרת של הפעולה הבונה באופן הבא:

```
public Rectangle(double length, double width)
```

נרצה שהפרמטר length יאתחל את התכונה length, ושהפרמטר width יאתחל את התכונה נרצה שהפרמטר length יאתחל את התכונה width width. מכיוון ששמות הפרמטרים זהים לשמות התכונות, אנו צריכים דרך להבחין ביניהם. אם width length בתוך הפעולה נתייחס למעשה לפרמטרים width-length ו-width ולא לתכונות באותם השמות. אם כך, כיצד נתייחס לתכונות?

בשפת Java קיימת בתוך כל פעולה של עצם הפניה בשם this בשפת של פעולה של פעולה של נתייחס this.length אז נתייחס שהפעולה שלו הופעלה. כלומר אם נרשום בתוך הפעולה את הביטוי length אז נתייחס לתכונה hength של העצם שאנו יוצרים ולא לפרמטר

אם כך, נוכל לכתוב את הפעולה הבונה כך:

```
public Rectangle(double length, double width)
{
    this.length = length;
    this.width = width;
}
```

באופן כללי, כאשר שם של פרמטר זהה לשם של תכונה, נשתמש בקידומת this כדי לציין את התכונה.

הנה ההגדרה המלאה של המחלקה מלבן:

```
/*
מחלקת מלבן
*/
public class Rectangle
```

```
הגדרת התכונות //
                            // רוחב
   private double width;
   private double length;
                            // אורך
   פעולה בונה//
   public Rectangle(double length, double width)
       this.length = length;
       this.width = width;
   // שטח
   public double area()
       return width * length;
   //פעולת היקף
    public double perimeter()
       return 2 * width + 2 * length;
} // class Rectangle
```

הגדרת הפעולה הראשית

כתבנו מחלקה המגדירה את הטיפוס מלבן וכעת עלינו לכתוב את הפעולה הראשית לפתרון הבעיה.

פירוק הבעיה לתת-משימות

תיאור הבעיה מוביל לפירוק הבא לתת-משימות: עבור כל שאלה מ-20 שאלות המבחן:

- 1. קליטת אורך ורוחב המלבן ויצירת עצם מסוג מלבן
- 2. חישוב שטח המלבן (באמצעות פעולת השטח) והצגתו
- 3. חישוב היקף המלבן (באמצעות פעולת ההיקף) והצגתו

בחירת משתנים

```
rec – עצם מהמחלקה Rectangle. מייצג את המלבן עבור כל שאלה. length – אורך המלבן כפי שניתן על-ידי המשתמש. width – רוחב המלבן כפי שניתן על-ידי המשתמש.
```

האלגוריתם

```
ריתם

1. בצד 20 המאים:

length-2:

length-2:

1.1 קאוט את אורך המאבן ב-length

width-2:

1.2 קאוט את רותב המאבן ב-Rectangle אותו באורך וברותב שנקאטו

מהמשתמש.

מהמשתמש.

מהמשתמש.

מהמשת את כדואת שטת המאבן דא בא התוצאה

ובל את התוצאה

מהמשל את כדואת שטת היקר המאבן דא והצג את התוצאה

מהמשל את כדואת היקר המאבן דא והצג את התוצאה
```

מימוש

כפי שראינו בבעיה הקודמת, כאשר אנו משתמשים בעצם עלינו קודם כל להקצות עבורו מקום חדש בזיכרון ולאתחל את תכונותיו. הקצאת המקום מתבצעת באמצעות ההוראה new והאתחול מתבצע באמצעות קריאה לפעולה הבונה, למשל כך:

```
Rectangle rec;
rec = new Rectangle (5,2.5);
```

ואכן, עם הקצאת המקום לעצם rec מופעלת הפעולה הבונה ששמה Rectangle. פעולה זו מבצעת את האתחולים הדרושים לצורך תחילת עבודה תקינה עם העצם שנוצר. משום כך היא נקראת פעולה בונה.

הנה המימוש המלא של המחלקה הראשית:

```
/*
       המπלקה הראשית המשתמשת במπלקה מלבן
* /
import java.util.Scanner;
public class TestSolver
    public static void main(String[] args)
        // הגדרת משתנים
        Rectangle rec;
        double length;
        double width;
        Scanner in = new Scanner(System.in);
        for (int i = 0; i < 20; i++)</pre>
            // קלט
            System.out.print("Enter the rectangle length: ");
            length = in.nextDouble();
            System.out.print("Enter the rectangle width: ");
            width = in.nextDouble();
            //הקצאת מלבן
            rec = new Rectangle(length, width);
            // ביצוע πישובים והצגת פלט
            System.out.println("The rectangle area is: " +
                                                          rec.area());
            System.out.println("The rectangle perimeter is: " +
                                                     rec.perimeter());
        } // for
    } // main
} // class TestSolver
```

סול פתרון בציה 2

בפתרון בעיה זו הכרנו גם את הפעולה הבונה.

- . הפעולה הבונה של עצם מופעלת מיד אחרי שההוראה מקצה עבורו שטח בזיכרון. ◆
 - ◆ שמה של פעולה בונה הוא תמיד כשם המחלקה.

- ♦ כמו כל פעולה, גם פעולה בונה יכולה לקבל פרמטרים. פרמטרים אלה משמשים לאתחול תכונות העצם.
- ◆ במקרים ששם של פרמטר זהה לשם של תכונה נוכל להתייחס לתכונה באמצעות הקידומת this המציינת התייחסות לתכונות של העצם הנוכחי העצם שמופעלת עליו הפעולה. אפשר להשתמש ב-this מתוך כל פעולה המוגדרת בעצם ולא רק מתוך הפעולה הבונה.
- ◆ אם איננו מגדירים פעולה בונה כלשהי במחלקה, שפת Java מספקת פעולה בונה ריקה חסרת פרמטרים. פעולה בונה זו היא ברירת המחדל במחלקה שלא הגדרנו עבורה פעולה בונה. ברגע שנגדיר פעולה בונה במחלקה, היא תחליף את הפעולה הבונה שסופקה כברירת מחדל.

שאלה 11.2 בשפת Java: הגדירו וממשו את המחלקות הבאות בשפת

פעולות	תכונות	המחלקה
- פעולה בונה המאתחלת את תכונות העצם.	- שם	חתול
- האם צמא: עבור חתול שאוהב מים הפעולה תחזיר	- סוג	
.false אחרת יוחזר true	- אוהב או לא אוהב מים	
- יללה: עבור חתול שאוהב ליילל הפעולה תחזיר את	- אוהב או לא אוהב ליילל	
המחרוזת יימיאו מיאו מיאויי. עבור חתול שאינו		
אוהב ליילל הפעולה תחזיר את המחרוזת יימיאויי.		
- בירור פרטי החתול: הפעולה תחזיר את המחרוזת:		
שמי <שם החתול> והסוג שלי הוא <סוג החתול>.		
- פעולה בונה המאתחלת את תכונות העצם.	- שם	ילד
- בירור פרטים אישיים: הפעולה תחזיר את	- גיל	
המחרוזת:		
שמי <שם הילד> וגילי הוא <גיל הילד>.		
- יום הולדת: הפעולה תקדם את גיל הילד באחד.		
- פעולה בונה המאתחלת את תכונות העצם.	- רדיוס	מעגל
- שטח: הפעולה תחזיר את שטח המעגל.		
- היקף: הפעולה תחזיר את היקף המעגל.		

שאלה 11.3

כתבו תוכנית המשתמשת במחלקת החתול שהוגדרה בשאלה הקודמת. התוכנית תקלוט מהמשתמש נתונים עבור חתולים (שם, סוג, האם הוא אוהב מים והאם הוא אוהב ליילל). עבור כל חתול, יוצג כפלט: פרטי החתול (שם וסוג), היללה שלו והאם הוא צמא.

התוכנית תסתיים כאשר המשתמש יקליד מחרוזת ריקה עבור שם החתול.

11.2 פעולות גישה

3 2182

מטרת הבעיה ופתרונה: היכרות עם פעולות גישה המחזירות ומעדכנות את ערכי תכונות העצם.

לאמא ארנבת שני ארנבונים: ארני וברני. בכל יום שישי מודדת אמא ארנבת את אורך אוזני גוריה ואת משקלם. עזרו לאמא ארנבת לנהל את מדידותיה. הגדירו וממשו מחלקה בשם "ארנבון" בה יישמרו נתוני כל ארנבון: שמו, אורך אוזניו ומשקלו. שימו לב שאורך אוזני הארנבון אינו יכול לקטון.

כתבו תוכנית שנתית המשמשת למדידת הארנבונים. תחילה התוכנית תיצור את שני הארנבונים ארני וברני, ולאחר מכן היא תקלוט עבור כל שבוע (52 שבועות) את אורך האוזניים ואת המשקל של כל ארנבון. אם אמא ארנבת שגתה בהכנסת הנתונים והכניסה אורך אוזניים קצר יותר מהנוכחי, תציג התוכנית הודעת שגיאה ותבקש להכניס שוב את הנתונים. בסוף השנה תדפיס התוכנית את הנתונים העדכניים של כל ארנבון.

הגדרת המחלקה *ארנבון*

לצורך פתרון הבעיה נזדקק למחלקה המגדירה ארנבון.

הגדרת התכונות

על פי הגדרת הבעיה, לעצם מהמחלקה ארנבון יהיו התכונות: שם ארנבון, אורך אוזניים ומשקל. בהתאם לכך נבחר את המשתנים הבאים לתיאור התכונות:

- חבוות המייצגת את שם הארנבון. name ◆
- earsLength סספר מטיפוס שלם המייצג את אורך האוזניים של הארנבון.
 - שלם המייצג את משקל הארנבון. weight ◆

הגדרת הפעולות

◆ פעולה בונה – הפעולה הבונה תקבל כפרמטר את שם הארנבון, ותאתחל את תכונת שם הארנבון. מה לגבי אתחול שאר תכונות המחלקה, משקל ואורך אוזניים? בתחילה, אין נתונים עבור משקל ועבור אורך אוזני הארנבון. הנתונים לגבי תכונות אלו יתקבלו רק לאחר המדידה הראשונה. לכן הפעולה הבונה תאתחל את שם הארנבון לפי הפרמטר שהתקבל ותאתחל את שתי התכונות האחרות בערך התחלתי אפס.

פעולות לעדכון תכונות המחלקה – עבור כל ארנבון לאחר כל מדידה ועבור כל תכונה, נרצה לעדכן את ערך התכונה כפי שנמדד. כיצד נעשה זאת? כמובן שלפעולה הראשית המנהלת את המדידות אין גישה ישירה לתכונות של הארנבונים משום שתכונות אלו מוגדרות כפרטיות. אם כך, יש צורך בפעולות גישה המעדכנות ערך של תכונה, כלומר בפעולה עבור כל תכונה שנרצה לעדכן:

- setWeight → הפעולה תקבל כפרמטר את משקלו של הארנבון כפי שנמדד ותעדכן את משקלו. הפעולה איננה מחזירה ערך.
- אותעדכן כפי שנמדד, ותעדכן setEarsLength − הפעולה תקבל כפרמטר את אורך אוזניו של הארנבון כפי שנמדד, ותעדכן אותו. שימו לב, לפי הגדרת הבעיה אורך אוזני הארנבון אינו יכול לקטון, כלומר עלינו לעדכן

את התכונה אורך אוזני הארנבון רק אם האורך שהתקבל כפרמטר גדול יותר מאורך האוזניים הנוכחי של הארנבון. לפי הגדרת הבעיה, אם אמא ארנבת שגתה בהכנסת הנתונים והכניסה אורך אוזניים קצר יותר, תבקש ממנה הפעולה הראשית להכניס את הנתון שוב. כיצד תדע הפעולה הראשית שהאורך שהתקבל קצר מהאורך השמור? נשתמש בצינור הגישה גם בכיוון השני, הפעולה תחזיר ערך בוליאני המציין אם העדכון התבצע או לא.

פעולות גישה המחזירות תכונות של העצם – בסוף השנה תציג הפעולה הראשית עבור כל ארנבון את אורך אוזניו ואת גובהו. מכיוון שלפעולה הראשית המנהלת את המדידות אין גישה ישירה לתכונות של הארנבונים משום שתכונות אלו מוגדרות כפרטיות, נגדיר פעולות גישה לתכונות והן יחזירו את ערכן של התכונות. בדרך כלל פעולות הגישה הן פעולות שאינן מקבלות פרמטרים אלא רק מחזירות ערך מטיפוס התכונה.

- שלו של הארנבון. getWeight הפעולה איננה מקבלת פרמטרים והיא מחזירה את משקלו של הארנבון.
- ♦ getEarsLength הפעולה איננה מקבלת פרמטרים והיא מחזירה את אורך אוזניו של הארנבון.

מימוש המחלקה

```
המπלקה ארנבון
public class Rabbit
   private String name;
   private int weight;
   private int earsLength;
   פעולה בונה המקבלת את שם הארנבון//
   public Rabbit(String name)
       this.name = name;
       weight = 0;
       earsLength = 0;
   פעולה המעדכנת את משקלו של הארנבון//
   public void setWeight(int weight)
        this.weight = weight;
    פעולה המעדכנת את אורך אוזני הארנבון רק אם האורך שהתקבל גדול//
    מהאורך השמור. מחזירה אמת אם העדכון בוצע, שקר אחרת //
   public boolean setEarsLength(int earsLength)
    {
        if (this.earsLength > earsLength)
             return false;
        this.earsLength = earsLength;
        return true;
    }
   פעולת גישה המπזירה את משקלו של הארנבון//
   public int getWeight()
        return weight;
```

```
//פעולת גישה המחזירה את אורך אוזניו של הארנבון

public int getEarsLength()

{

    return earsLength;

}
```

שימו ♥ לאופן שמיושמת הפעולה באמצעות: setEarsLength שימו לאופן יציאה (באמצעות באמצעות וציאה (באמצעות רפטן: setEarsLength) באמצע הפעולה, בלי להגיע עד סופה. אם אורך האוזניים שהתקבל כפרמטר קטן מהאורך השמור, ביצוע הפעולה מסתיים מיד ומחזיר את הערך שקר. לא משנה אילו הוראות כתובות לאחר התנאי, בכל מקרה הן לא יבוצעו. המילה השמורה return גורמת ליציאה מיידית מהפעולה. כל ההוראות שנכתבות לאחריה אינן מבוצעות; פעולת העדכון במקרה זה.

הגדרת הפעולה הראשית

הגדרנו מחלקה לייצוג הטיפוס ארנבון, וכעת עלינו להמשיך לפיתוח הפעולה הראשית האחראית על המדידות.

פירוק לתת-משימות

את משימתה של הפעולה הראשית ניתן לפרק לתת-משימות באופן הבא:

- 1. יצירת הארנבונים: ארני וברני
- 2. עבור כל אחד מ-52 השבועות בשנה:
- 2.1. קליטת משקלו של ארני ועדכונו
- פעולת (פעולת אורך אוזניו של ארני ועדכונו, חזרה על כך כל עוד העדכון לא בוצע (פעולת (false העדכון החזירה
 - 2.3. קליטת משקלו של ברני ועדכונו
- 2.4. קליטת אורך אוזניו של ברני ועדכונו, חזרה על כך כל עוד העדכון לא בוצע (פעולת העדכון החזירה **false**)
- 3. הצגה כפלט: בסוף השנה משקלו של ארני הוא <משקלו של ארני> ואורך אוזניו הוא <אורך אוזניו הוא <אורך אוזניו של ארני>
- 4. הצגה כפלט: בסוף השנה משקלו של ברני הוא <משקלו של ברני> ואורך אוזניו הוא <אורך אוזניו הוא <אורך אוזניו של ברני>

בחירת משתנים

עצם מטיפוס המחלקה ארנבון, מייצג את ארני. – rabit1

עצם מטיפוס המחלקה ארנבון, מייצג את ברני. – rabit2

– currentWeight – משתנה מטיפוס שלם, משמש לקליטת משקל הארנבונים.

currentEarsLength – משתנה מטיפוס שלם, משמש לקליטת אורך אוזני הארנבונים.

לא נתעכב על כתיבת האלגוריתם המלא הנובע כמעט באופן ישיר מהפירוק לתת-משימות שניתן לעיל.

מימוש

```
public static void main(String[] args)
       Rabbit rabbit1 = new Rabbit("Arni");
       Rabbit rabbit2 = new Rabbit("Barni");
       int currentWeight;
       int currentEarsLength;
       Scanner in = new Scanner(System.in);
       עבור כל אחד מהשבועות בשנה נעדכן את נתוני הארנבונים//
       for (int i = 0; i < 52; i ++)
       {
           System.out.print("Enter Arni's weight: ");
           currentWeight = in.nextInt();
           rabbit1.setWeight(currentWeight);
           System.out.print("Enter Arni's ears length: ");
           currentEarsLength = in.nextInt();
           //כל עוד העדכון לא בוצע, נבקש להכניס שוב את האורך
           while (!rabbit1.setEarsLength(currentEarsLength))
              System.out.print("ReEnter Arni's ears length: ");
              currentEarsLength = in.nextInt();
           System.out.print("Enter Barni's weight: ");
           currentWeight = in.nextInt();
           rabbit2.setWeight(currentWeight);
           System.out.print("Enter Barni's ears length: ");
           currentEarsLength = in.nextInt();
           כל עוד העדכון לא בוצע, נבקש להכניס שוב את האורך//
           while (!rabbit2.setEarsLength(currentEarsLength))
           {
               System.out.print("ReEnter Barni's ears length: ");
               currentEarsLength = in.nextInt();
           }
       }
       פלט//
       System.out.println("At the end of the year Arni's weight " +
           "is:" + rabbit1.getWeight() + " Arni's ears length is: " +
                                            rabbit1.getEarsLength());
       System.out.println("At the end of the year Barni's weight " +
         "is: " + rabbit2.getWeight() + " Barni's ears length is: " +
                                            rabbit2.getEarsLength());
   }//main
}// RabbitsDevelopment
```

סוף פתרון בציה צ

{

פתרון בעיה 3 כלל פעולות גישה לעדכון ערכי תכונות ולהחזרתם. מאחר שתכונות של עצם מוגדרות בדרך כלל כפרטיות, לא ניתן לגשת אליהן ישירות מחוץ למחלקה. אם כך, גישה לתכונות העצם מחוץ למחלקה נעשית באמצעות **פעולות גישה**.

אנו לא חייבים לספק פעולות גישה לכל תכונה. פעולה המעדכנת ערך של תכונה נכתבת רק עבור תכונות שנרצה שהמשתמש בָּעֶצֶם יוכל לעדכן. פעולה כזו מקבלת את הערך החדש של התכונה כפרמטר. היא בדרך כלל לא מחזירה ערך, או שהיא מחזירה משתנה בוליאני המציין אם פעולת

העדכון התבצעה בהצלחה. נהוג ששמה של הפעולה יהיה שרשור של המילה set ולאחריו שם weight שם פעולת העדכון יהיה setWeight.

פעולת גישה המחזירה ערך של תכונה נכתבת רק עבור תכונות שאת ערכן נרצה שמשתמש חיצוני יוכל לקבל. פעולה כזו אינה מקבלת פרמטרים, אלא מחזירה ערך מטיפוס התכונה. נהוג ששמה של הפעולה יהיה שרשור של המילה get לשם התכונה. למשל עבור התכונה weight שם פעולת הגישה להחזרת ערך התכונה יהיה getWeight.

פעולות גישה משמשות צינור גישה בטוח אל תכונות העצם מחוץ למחלקה. פעולת עדכון יכולה לקבוע את חוקיות הערכים המעדכנים את התכונה (בדומה לפעולת העדכון (setEarsLength). בנוסף לכך, גם אם המתכנת שינה את ייצוג התכונה (למשל את שמה), עדיין לא ישתנו הערך המוחזר מפעולת הגישה והפרמטר לפעולת העדכון, וכך שאר חלקי התוכנית המשתמשים בפעולות הגישה לא יהיו מושפעים מהשינויים. בשל כך התוכנית כולה תהיה עמידה יותר בפני שינויים.

שאלה 11.4 כתבו מחלקה המגדירה טיפוס קלמר, כמתואר בשתי הטבלאות הבאות:

תיאור	טיפוס	התכונה
מספר העטים שנמצאים בקלמר	שלם	מספר העטים
מספר העפרונות שנמצאים בקלמר	שלם	מספר העפרונות

תיאור	רשימת פרמטרים	טיפוס ערך מוחזר	הפעולה
הפעולה מאתחלת את מספר	מספר העטים ומספר		פעולה בונה
העטים ואת מספר העפרונות	העפרונות בקלמר		
בקלמר			
פעולה שמגדילה את מספר	אין	void	הוספת עט
העטים בקלמר ב-1			
פעולה שמגדילה את מספר	אין	void	הוספת עיפרון
העפרונות בקלמר ב-1			
פעולה שמקטינה את מספר	אין	void	אובדן עט
העטים בקלמר ב-1			
פעולה שמקטינה את מספר	אין	void	אובדן עיפרון
העפרונות בקלמר ב-1			
פעולת גישה שמחזירה את	אין	מספר שלם	החזרת מספר
מספר העטים בקלמר			העטים
פעולת גישה שמחזירה את	אין	מספר שלם	החזרת מספר
מספר העפרונות בקלמר			העפרונות

כתבו תוכנית שתקלוט את מספר העטים ואת מספר העפרונות בקלמר ותיצור עצם מסוג קלמר. לאחר מכן התוכנית תקלוט מספר המציין כמה אירועים עבר הקלמר, כאשר אירוע יכול להיות הוספה או איבוד של עט או עיפרון. לאחר מכן התוכנית תקלוט תיאור של כל האירועים, כאשר עבור כל אירוע ייקלט קודם כל סוגו כמספר שלם (1 - הוספה, 2 - איבוד), ולאחר מכן ייקלט סוג החפץ המשתתף באירוע, גם כן כמספר שלם (1 - ע), (1 - u)

פלט התוכנית יהיה מספר העטים ומספר העפרונות בקלמר לאחר כל האירועים שעברו עליו.

למשל, אם נתוני הקלמר ההתחלתיים הם 10 4 (כלומר, 4 עטים ו-10 עפרונות), מספר האירועים הוא 3, ותיאור האירועים הוא 2 1 1 1 2 2 (כלומר, אבד עיפרון, נוסף עט, אבד עיפרון), אז פלט התוכנית צריך להיות הודעה המציינת כי בקלמר יש 5 עטים ו-8 עפרונות.

שאלה 11.5

כתבו מחלקה המגדירה את הטיפוס מעגל. תכונות של עצם מהמחלקה הן צבע המעגל ורדיוס המעגל. הפעולות שניתן לבצע על עצם מהמחלקה הן חישוב שטח, חישוב היקף והחזרת צבע המעגל.

כתבו תוכנית עזר לציור מעגלים. התוכנית תקלוט מהמשתמש את צבע המעגל ואת רדיוסו ותציג

שטח המעגל הוא <שטח המעגל> היקף המעגל הוא <היקף המעגל> וצבעו הוא <צבע המעגל> התוכנית תסתיים כאשר הצבע הנקלט יהיה שחור.

שאלה 11.6

פתחו וממשו מערכת לניהול מספרת כלבים. המערכת קולטת מספר שלם n ואחריו פרטים של n כלבים הבאים להסתפר במספרה. המערכת מציגה עבור כל כלב את סוג התספורת שיסופר בה. פרטים של כלב כוללים: שם כלב, אורך שיער (קצר או ארוך) וסוג נביחה (״הב״, ״הב-הב״ או ״הב-הב״). סוגי התספורות האפשריים הם: גילוח, תספורת קצרה ותספורת רגילה.

המספרה מחליטה עבור כל כלב את סוג התספורת המתאימה לו: אם לכלב יש שיער קצר ונביחתו היא ייהביי התספורת היא גילוח. אם לכלב יש שיער ארוך ונביחתו היא ייהב הביי או ייהב הב הביי הוא יסופר בתספורת קצרה. אחרת התספורת היא באורך רגיל.

הדרכה: התכונות של עצם מסוג כלב הם: שם, אורך שיער ונביחה. פעולות של עצם מסוג כלב הם: פעולה בונה ופעולות גישה המחזירות את ערכי התכונות. הפעולה הראשית תיצור עצמים מסוג כלב לפי נתונים המתקבלים מהקלט ותציג עבור כל כלב את סוג התספורת המתאימה לו.

4 2182

מטרת הבעיה ופתרונה: העמקה בעצמים

כתבו תוכנית המדמה משחק קובייה לזוג שחקנים. כל שחקן מטיל שתי קוביות בתורו. כל שחקן צובר את הנקודות מהטלות הקוביות שלו. "סיבוב" במשחק מורכב מתור של שחקן ראשון ואחריו תור של שחקן שני. המנצח הוא הראשון שמגיע ל-100 נקודות או יותר. אם שני השחקנים הגיעו ל-100 נקודות או יותר באותו "הסיבוב" נכריז על תיקו. אם שחקן מטיל דאבל (כגון 6-6) השחקן השני מקבל ניקוד כפול בתור הבא.

כתבו מחלקה המגדירה שחקן. לעצם מטיפוס שחקן נשמור את הניקוד המצטבר, ופעולותיו הן "שחקי ושתי פעולות גישה המאפשרות לברר את ניקוד השחקן ואם ניצח.

הגדרת המחלקה שחקן

נזדקק למחלקה המגדירה שחקן.

הגדרת התכונות

על פי הגדרת הבעיה, לעצם מהמחלקה שחקן תהיה תכונה השומרת את הניקוד המצטבר של השחקן. בהתאם לכך נבחר את המשתנה הבא לתיאור התכונה:

שתנה מטיפוס שלם מייצג את הניקוד המצטבר שצבר השחקן עד כה. points ◆

הגדרת הפעולות

- **פעולה בונה** הפעולה הבונה לא תקבל פרמטרים אלא רק תאתחל את הניקוד המצטבר.
- ◆ Play הפעולה מקבלת פרמטר בוליאני הקובע אם לשחק כתור רגיל או כתור בניקוד כפול. הפעולה מדמה את זריקת שתי הקוביות, מעדכנת את הניקוד המצטבר של השחקן ומחזירה אם יצא דאבל.
 - פעולת גישה המחזירה את הניקוד המצטבר של השחקן. getPoints ♦
- אם השחקן צבר 100 נקודות או true הפעולה איננה מקבלת פרמטרים והיא מחזירה הפעולה איננה מקבלת יותר בר false אחרת.

מימוש המחלקה

```
/*
המחלקה שחקן
import java.util.Random;
public class Player
    private int points;
    פעולה בונה לשπקן//
    public Player()
        points = 0;
    ור כתור (תור כרגיל או כתור // הפעולה מקבלת פרמטר בוליאני הקובע אם לשחק תור כרגיל או
    בניקוד כפול. הפעולה מדמה את זריקת הקוביות ומעדכנת את הניקוד //
    המצטבר של השחקן. הפעולה מחזירה אם יצא דאבל //
    public boolean play(boolean doublePoints)
        Random rnd = new Random();
        int die1 = rnd.nextInt(6) + 1;
        int die2 = rnd.nextInt(6) + 1;
        if (!doublePoints)
            points = points + die1 + die2;
        else
            points = points + 2 * (die1 + die2);
        return (die1 == die2);
    מחזירה את מספר הנקודות שצבר השחקן//
    public int getPoints()
        return points;
    //100−ל שווה ל-100/
    public boolean isWin()
        return (points >= 100);
} // class Player
```

הגדרת הפעולה הראשית

כתבנו מחלקה המגדירה את הטיפוס שחקן, וכעת עלינו להמשיך לפיתוח הפעולה הראשית המדמה את המשחק.

פירוק לתת-משימות

את משימתה של הפעולה הראשית ניתן לפרק לתת-משימות באופן הבא:

- 1. יצירת השחקנים
 - 2. דימוי המשחק

בחירת משתנים

חקן, מייצג את שחקן 1. player1 – משתנה מטיפוס שחקן, מייצג את

.2 משתנה מטיפוס שחקן, מייצג את שחקן – player2

- doub משתנה מטיפוס בוליאני מייצג האם השחקן זרק מספר כפול.

שימו ♥ לכך שלא ניתן לקרוא למשתנה double מפני שהמילה שמורה בשפה שימו ♥ לכך שלא ניתן לקרוא למשתנה לא ניתן לקרוא למשתנים במילים שמורות בשפה.

כיצד נממש את התת-משימה השנייה!

האלגוריתם

```
:832 A31 K1 2 IPAR DEL A31 K1 IPAR 318 13 .1

Set 3 k3 2 IPAR Dek 1.1

Set 3 k3 2 IPAR Dek 1.1.1

ADAK 1.2

PAR - 1 IPAR 1.2.1

Set 3 k3 1 IPAR Dek 1.3

Set 3 k3 1 IPAR Dek 1.3

MODE PAR - 2 IPAR 1.3.1

ADAK 1.4

PAR - 2 IPAR 1.4.1

A31 2 IPAR DEL A31 I IPAR DE .2

"IPAR DEL A31 I IPAR DE ADAK .3

"A31 1 IPAR DE ADAK .3

"A31 1 IPAR DE ABA .3

"A34 1 IPAR DE ABA .3

"A34 1 IPAR .3

"A34 1 IPAR .4

"A34 2 IPAR OSO 237 3.1

ADAK .4
```

מימוש

```
boolean doub = false;
        while (!player1.isWin() && !player2.isWin())
             // שחקן ראשון משחק
             doub = player1.play(doub);
             System.out.println("player1 sum: "+player1.getPoints());
             // שחקן שני משחק
             doub = player2.play(doub);
             System.out.println("player2 sum: "+player2.getPoints());
        //הצגת הפלט
        if (player1.isWin() && player2.isWin())
             System.out.println("tie");
        else if (player1.isWin())
             System.out.println("player 1 won");
        else
             System.out.println("player 2 won");
    } // main
} // class DiceGame
```

סוף פתרון מציה 4

כפי שכבר ציינו, בעת הגדרת מחלקה ניתן לספק פעולות גישה המאפשרות לעדכן תכונות (set) ולאחזר את ערכן (get). לעתים נרצה לאפשר גישה חלקית בלבד או לא לאפשר גישה בכלל. למשל בפתרון בעיה 4, לתכונה points הוגדרה פעולת גישה המחזירה את ערכה, אך לא הוגדרה פעולת גישה המעדכנת את ערכה. הסיבה לכך היא, שאנו רוצים להגן על התכונה מפני עדכון מבחוץ. רק עצם מסוג שחקן יכול לעדכן את הניקוד שלו.

ההחלטה לאילו תכונות לאפשר גישה דרך פעולות גישה ואילו תכונות לא לחשוף כלל, מושפעת מהגדרת הבעיה ובפרט מתפקידן של התכונות במשימה שיש לפתור. הגדרה מבוקרת ומושכלת של פעולות גישה יכולה לסייע לנו בהגנה על הנתונים מפני שינוי בלתי מבוקר, וכן בהסתרת מידע פרטי מפני שאר חלקי התוכנית.

שאלה 11.7

במשחק "צבעי קלפים" מקבל כל משתתף 5 קלפים מכל צבע. הצבעים הם כחול, אדום וירוק. במשחק משתתפים 4 שחקנים. כל משתתף בתורו, זורק קלף בצבע כלשהו ולוקח קלף אחר מהקופה. המנצח הוא המשתתף הראשון שצבר 10 קלפים מאותו צבע.

פתחו וממשו תוכנית לניהול משחק "צבעי הקלפים". התוכנית תשתמש במחלקה "שחקן". בכל תור התוכנית תפעיל על השחקן התורן את פעולת זריקת קלף, תגריל עבורו את צבע הקלף שיקבל מהקופה, ותעדכן את קלפיו בהתאם. התוכנית תסתיים כאשר אחד השחקנים ינצח.

הדרכה: לעצם מטיפוס המחלקה "שחקן" יש שלוש תכונות: עבור כל אחד משלושת הצבעים יש תכונה השומרת את מספר הקלפים שיש לשחקן מצבע זה. לעצם ממחלקה זו יש שתי פעולות: הוספת קלף וזריקת קלף. פעולת הוספת הקלף תקבל כפרמטר את צבע הקלף שיש להוסיף ותעדכן את התכונה המתאימה. פעולת זריקת קלף תחזיר את צבע הקלף שבחר השחקן לזרוק. הפעולה תבחר את הצבע שממנו יש לשחקן הכי פחות קלפים (אם יש יותר מצבע אחד כזה, יוחזר אחד מהם). יש כמובן צורך גם בפעולות גישה, כדי שהתוכנית תוכל לדעת את מצב הקלפים של השחקנים כדי שניתן יהיה לקבוע ניצחון. חשבו: מה צריכה לבצע הפעולה הבונה של עצם ממחלקה זו!

שאלה 11.8

במזללה "אוכל טעים" יש תפריט קבוע הכולל שתייה, מנה עיקרית ותוספת. השתייה יכולה להיות שתייה בכוס קטנה, בינונית או גדולה. המנה העיקרית יכולה להיות אחת מ-8 אפשרויות המשתנות כל יום, ולכן מסמנים אותה במספר בין 1 ל-8. התוספת היא צייפס, פירה או סלט. ארוחה רגילה כוללת שתייה בכוס בינונית, מנה עיקרית שמספרה 1 ופירה.

בצהרי כל יום נכנסים 20 סועדים למזללה. עובד הדלפק שואל את הסועד התורן באיזו ארוחה הרגילה. הוא מעוניין. אם הסועד אומר כי הוא מעוניין בארוחה רגילה הוא מקבל את הארוחה הרגילה. אחרת העובד שואל את הסועד איזה גודל של כוס שתייה, איזו מנה עיקרית ואיזו תוספת הוא רוצה להזמין. לפני ההגשה חוזר העובד על פרטי הארוחה המוזמנת, ומוסיף "בתיאבון".

פתחו וממשו תוכנית לניהול המזללה. הפעולה הראשית של התוכנית תשתמש במחלקה "ארוחה".

הדרכה: הגדירו מחלקת ארוחה הכוללת את התכונות: גודל שתייה, מנה עיקרית ותוספת. הפעולה הבונה של עצם מהמחלקה תקבל את פרטי הארוחה ותעדכן אותם. לצורך עמידה בדרישת החזרה על פרטי הארוחה המוזמנת לפני ההגשה יש להגדיר במחלקת הארוחה גם פעולה המחזירה כמחרוזת את תיאור הארוחה.

שאלה 11.9

בשקית סוכריות יש סוכריות מארבעה צבעים שונים (אדום, צהוב, ירוק וחום). קיימות שקיות בשקית סוכריות ובשקית גדולה 28. בשני גדלים: שקית קטנה ושקית גדולה. בשקית קטנה יש 20 סוכריות ובשקית גדולה

אם מספר הסוכריות מכל צבע בשקית שווה, תיקרא השקית מאוזנת. אם מספר הסוכריות מכל צבע בשקית שונה, תיקרא השקית בלתי מאוזנת.

פתחו וממשו אלגוריתם, שיקלוט את מספר השקיות המיוצרות במפעל ביום מסוים, ולאחר מכן יקלוט עבור כל שקית את תכולתה. תכולת השקית תיקלט כמחרוזת המורכבת מהתווים r (אדום), y (צהוב) g (ירוק) ו-b (חום) המייצגים את צבעי הסוכריות בשקית. האלגוריתם יציג כפלט את מספר השקיות הקטנות ואת מספר השקיות הגדולות שיוצרו במפעל באותו יום ואת מספר השקיות הבלתי מאוזנת מבין אלו שיוצרו באותו יום (ללא קשר לגודלו).

הדרכה: כתבו מחלקה המגדירה שקית סוכריות, ולמחלקה פעולה בונה המקבלת מחרוזת המכילה את כל הצבעים של הסוכריות בשקית. לעצם מטיפוס שקית סוכריות יהיו התכונות הבאות: תכונה אחת עבור כל צבע לשמירת מספר הסוכריות בצבע זה, ותכונה לשמירת גודל השקית (קטנה או גדולה). הפעולה הבונה תאתחל את ערכי התכונות. הגדירו את הפעולות הנדרשות לצורך קבלת המידע המבוקש.

11.3 תכונות מורכבות

5 2182

מטרת הבעיה ופתרונה: היכרות עם תכונות מורכבות של עצמים: מערך כתכונה.

במשחק ניחושים קיים טופס ובו רשומים 5 מספרים שונים בין 1 ל-100 וכן תיאור הפרס שזוכים בו אם מנחשים את כל המספרים הרשומים על הטופס. במשחק זה הפרס הוא מיליון דולר. פתחו בו אם מנחשים את כל המספרים הרשומים על הטופס. במשחק ומיבור טופס ניחושים. לאחר מכן וממשו תוכנית המתארת את משחק הניחושים. ראשית התוכנית תקלוט מהשחקן מספר ותבדוק אם הוא קיים בטופס. אם המספר קיים ועדיין לא נוחש, התוכנית תציג כפלט את ההודעה "ניחוש נכון", אחרת תוצג ההודעה "ניחוש שגוי". התוכנית

תסתיים לאחר שהשחקן ינחש נכונה את כל המספרים בטופס, או לאחר 10 ניחושים. אם השחקן ניחש נכונה את כל המספרים בטופס, התוכנית תציג כפלט את ההודעה "ניצחת: זכית ב<חפרס>", ואחרת, תוצג ההודעה "הפסדת: לא זכית ב<חפרס>".

לצורך פתרון הבעיה נכתוב מחלקה המגדירה טופס למשחק הניחושים.

הגדרת המחלקה טופס ניחושים

הגדרת התכונות

על-פי הגדרת הבעיה נגדיר לעצם מהמחלקה טופס ניחושים את התכונות: פרס ומספרים. התכונה מספרים מייצגת את רשימת המספרים בטופס שאותם המשתתף צריך לנחש.

כיצד נשמור את רשימת המספרים? נשמור מערך של מספרים שלמים שגודלו 5. אולם לא נוכל להסתפק ברשימת המספרים מכיוון שעבור כל מספר עלינו לדעת אם המשתתף כבר ניחש מספר זה או לא. לכן, המחלקה תכיל עוד תכונה. תכונה זו תהיה מערך בוליאני וגם הוא בגודל 5, שיחווה עבור כל מספר אם ניחשו אותו או לא. כלומר אם ניחשו את המספר השלישי אז האיבר השלישי במערך הבוליאני יהיה true.

שימו ♥: כאשר מגדירים מחלקה, התכונות יכולות להיות מכל טיפוס שהוא, גם מערך. הגדרת מערך כתכונה נעשית כהגדרת כל תכונה מטיפוס אחר.

נבחר את המשתנים הבאים לתיאור התכונות:

- שטיפוס מחרוזת, מייצג את הפרס שזוכים בו אם מנחשים את כל המספרים בטופס. → prize
- בריך שהמשתתף אריך את מייצג את שונים בין 1 ל-100, מייצג את המספרים שהמשתתף אריך מערך של שלמים שונים בין 1 ל-100, מייצג את המספרים שהמשתתף אריך לנחש.
 - אותו או לא. guessedNumbers מערך בוליאני, מייצג עבור כל מספר אם כבר ניחשו אותו או לא.
 - .5 את מספר בטופס, בטופס, במקרה המספרים הנמצאים בטופס, במקרה SIZE +

הגדרת הפעולות

◆ פעולה בונה – הפעולה הבונה תקבל כפרמטר את הפרס ותאתחל אותו. מה לגבי אתחול המספרים! הפעולה הבונה תגריל את המספרים בטופס ותאתחל את מערך המספרים בהתאם. בהתחלה עדיין לא ניחשו אף מספר ולכן המערך הבוליאני guessedNumbers יאותחל כולו ב-alse. שימו לב, עלינו לדאוג לכך שכל המספרים שנגריל יהיו שונים זה מזה. לצורך כך, נעזר במערך בוליאני שישמור עבור כל מספר מ-1 עד 100 אם כבר הגרילו אותו או לא. מערך זה הוא משתנה עזר לצורך הגרלת המספרים, לכן נגדיר אותו כמשתנה מקומי בפעולה הבונה ולא כתכונה של העצם.

שימו ♥: פעולת ההגרלה נמשכת עד שמגרילים 5 מספרים שונים, אנו מניחים שפעולה זו תסתיים.

◆ בדיקת ניחוש – לאחר שהמשתתף מנחש מספר, הוא מקבל הודעה אם הוא צדק בניחושו או טעה. נגדיר פעולה isGoodGuess המקבלת מספר כפרמטר. הפעולה תחזיר isGoodGuess טעה. נגדיר פעולה false אחרת. בנוסף לכך, אם המספר מופיע בטופס ועדיין לא מופיע בטופס ועדיין לא נוחש ו-guessedNumbers את התא המתאים במערך true.

- ◆ בדיקת ניצחון כיצד נדע אם המשתתף ניחש את כל המספרים: נגדיר פעולה בוליאנית בשם isWin הפעולה תחזיר true אם המשתתף ניחש את כל המספרים בטופס, כלומר כל ערכי true התאים במערך guessedNumbers החתאים במערך.
- ◆ פעולת גישה להחזרת הפרס על מנת להדפיס את הפרס בסוף המשחק נגדיר פעולת גישה getPrize, להחזרת הפרס. פעולה זו אינה מקבלת ערכים והיא מחזירה את הפרס.

מימוש המחלקה

```
/*
המחלקה טופס-למשחק-הניחושים
import java.util.Random;
public class GuessForm
   private String prize;
                             שומר את הפרס//
   private int [] numbers; //שועם צריך לנחש/
    private boolean [] guessedNumbers;
   מערך המπווה לגבי כל מספר אם ניחשו אותו כבר או לא//
   private final int SIZE = 5; //פוע לציון מספר המספרים שבטופס
    פעולה בונה - מקבלת את הפרס, מגרילה את המספרים בטופס //
    ומאתπלת את המערך המπווה אם המספרים נוחשו
   public GuessForm(String prize)
        this.prize = prize;
        numbers = new int[SIZE];
        quessedNumbers = new boolean[SIZE];
        Random rnd = new Random();
        מערך עזר בוליאני המשמש לבחירת מספרים שונים//
        boolean[] nums = new boolean[101];
        for (int i = 0; i <= 100; i++)</pre>
           nums[i] = false;
        int r;
        for (int i = 0; i < SIZE; i++)</pre>
            r = rnd.nextInt(100) + 1;
            while (nums[r] == true)
                 r = rnd.nextInt(100) + 1;
            nums[r] = true;
            numbers[i] = r;
            guessedNumbers[i] = false;
        }
    פעולת גישה המחזירה את הפרס//
    public String getPrize()
        return prize;
    פעולה הבודקת האם כל המספרים בטופס נוחשו//
    //ומחזירה אמת אם כן
    public boolean isWin()
    {
        for (int i = 0; i < SIZE; i++)</pre>
```

```
if (guessedNumbers[i] == false)
                  return false;
        return true;
    פעולה המקבלת כפרמטר מספר ובודקת האם הוא נמצא בין המספרים בטופס,//
    מעדכנת את מערך המספרים שכבר נוחשו ומחזירה אמת אם המספר נמצא//
    //בטופס ועדיין לא נוחש, אחרת שקר
    public boolean isGoodGuess(int guess)
        for (int i = 0; i < SIZE; i++)</pre>
             if (numbers[i] == quess)
                  if (! quessedNumbers[i])
                        guessedNumbers[i] = true;
                        return true;
                  }
                  else
                      return false;
             }
        return false;
}//class GuessForm
```

שימו ♥: בפעולה הבונה אנו מצהירים על משתנים כמו rnd וכמו המשמשים להגרלת המספר ולבדיקת כפילויות. משתנים אלה מוצהרים בתוך התחום של הפעולה הבונה. משתנים כאלה נקראים משתנים מקומיים (לוקאליים), משום שהם קיימים רק בתוך הפעולה. פעולות אחרות, אפילו של אותה מחלקה, לא יכולות להתייחס אליהם.

כאשר הפעולה מסתיימת המשתנים המקומיים שלה אינם קיימים יותר. כאשר תופעל הפעולה שוב יוקצה שוב שטח זיכרון עבור כל משתנה מקומי (שאינו בהכרח אותו שטח שהוקצה בהפעלה קודמת).

הדבר דומה למשתנה הבקרה שאנו מגדירים בתוך לולאת for. למשל בהוראה:

```
for (int i = 0; i < SIZE; i++)</pre>
```

מוצהר משתנה i המשמש בתוך הלולאה, אך מפסיק להתקיים עם סיומה.

למעשה בתוך כל תחום המוגדר בסוגריים מסולסלים (כמו למשל גוף של לולאה או גוף של הוראה לביצוע-בתנאי) ניתן להצהיר על משתנים מקומיים לאותו תחום. משתנים אלה מפסיקים להתקיים עם סיום ביצוע התחום.

הגדרת הפעולה הראשית

פירוק לתת-משימות

המשימה של הפעולה הראשית היא לממש את משחק הניחושים. את משימתה של הפעולה הראשית ניתן לפרק לתת-משימות, באופן הבא:

- 1. יצירת טופס ניחושים ואתחולו בפרס המתאים
 - 2. המשחק עצמו

3. הצגת הפלט

בחירת משתנים

```
-prize משתנה מטיפוס מחרוזת, מייצג את הפרס.
עצם מטיפוס "טופס ניחושים", מייצג את הטופס למשחק – guessForm
    כה עד כה מטיפוס שלם, שומר את מספר הניחושים עד כה – counter
           guess – משתנה מטיפוס שלם, לתוכו נקלט הניחוש הנוכחי
```

האלגוריתם

```
ו. צור עצם מטיפוס "טופס נימושים" ואתמ את הפרס
         2. כל עוד אן צותשו כל המספרים וגם מונה הצימושים קטן מ-10 בצע:
                                 1-2 PILINIA הצואים בו 2.1
                      guess-2 peri einya Ak PANENAN CIF 2.2
                                    02162 81010 RIND POK 2.3
                             "ואט וכון" (לאט באה 2.3.1
                                                 171K 2.4
                             "1120 CINI" GOD 230 2.4.1
                                                IENII PUDONA 15 PK .3
                          1.1 הצג כפלו: ציצא הכית ב<הפרם>
                                                             ADAK .4
                      4.1 הצג כפאט: הפסדת: אל הכית ב<הפרס>
                                                                  מימוש
     המחלקה הראשית המממשת את משחק הניחושים
import java.util.Scanner;
public class GuessGame
    public static void main(String[] args)
         String prize = "1 million dollars";
         GuessForm guessForm = new GuessForm(prize);
         int guess;
         int i = 0;
         Scanner in = new Scanner(System.in);
        while ((i < 10) && (guessForm.isWin() == false))</pre>
              i++;
              System.out.print("Please enter your guess: ");
              guess = in.nextInt();
              if (guessForm.isGoodGuess(guess))
                   System.out.println("Good Guess");
              else
                   System.out.println("Bad Guess");
         if (guessForm.isWin())
              System.out.println("You win: " + guessForm.getPrize());
```

/*

```
else
```

```
System.out.println("You lose: "+ guessForm.getPrize());
}// main
}// GuessGame
```

סול פתרון בציה ז

שאלה 11.10

בתחרות קפיצה לגובה כל משתתף קופץ 5 קפיצות. כתבו מחלקה המגדירה קופץ לגובה. עצם מהמחלקה ישמור את שמו של הקופץ ואת תוצאות הקפיצות שלו.

פתחו וממשו תוכנית לאימון בקפיצה לגובה. התוכנית תקלוט את שמו של הקופץ. לאחר מכן תבקש התוכנית מהקופץ להכניס בכל פעם את תוצאת קפיצתו. (שימו לב שתוצאה של קפיצה לגובה היא מספר ממשי, למשל 1.15 מטר).

התוכנית תציג כפלט את שמו של הקופץ יחד עם תוצאת הקפיצה הטובה ביותר שלו.

שאלה 11.11

עזרו למורה נחמה להציג את הממוצע הכיתתי במקצועות חשבון ועברית. כתבו מחלקה המגדירה את ציוני הכיתה. בכיתה 20 תלמידים. עבור כל תלמיד המורה תכניס את ציונו בחשבון ואחר כך בעברית.

הדרכה: הגדירו במחלקה את הפעולות הבאות: פעולה לעדכון נתוני תלמיד המקבלת מספר סידורי של תלמיד ואת ציוניו בשני המקצועות, ופעולות המחזירות את הממוצע הכיתתי בכל מקצוע.

שאלה 11.12

במסעדת יייאמיאמייי מגישים: סלט, ספגטי, שניצל, המבורגר, מרק ועוגה. בכל יום בשעה 13:00 מגיעים סועדים רבים למסעדה. הטבח מוכן להתחיל לבשל רק לאחר שכל ההזמנות נעשו. כתבו מחלקה המגדירה את ניהול ההזמנות במסעדת יייאמיאמייי. עצם מהמחלקה יכיל את רשימת המאכלים שמגישים במסעדה ובעבור כל מאכל כמה סועדים הזמינו אותו. פתחו וממשו תוכנית שתקלוט מכל סועד את הזמנתו ותציג כפלט את כל המנות שצריך הטבח להכין וכמה מכל מנה.

6 2182

מטרת הבעיה ופתרונה: היכרות עם מבני נתונים בסיסיים של עצמים (מערך).

כתבו תוכנית לניהול תחרות קפיצה לגובה. התוכנית תקלוט את מספר המשתתפים בתחרות. לאחר מכן ייקלטו נתוני המשתתפים: עבור כל קופץ לגובה תקלוט התוכנית את שמו של הקופץ, את מספר תעודת הזהות שלו ואת גובה קפיצתו.

התוכנית תציג כפלט את שמותיהם של כל זוגות המתחרים שגובה קפיצתם זהה, ואת גובה הקפיצה.

למשל, אם בתחרות יש 4 משתתפים, ולהם הנתונים הבאים:

גובה קפיצה	ת"ז	שם
1.25	1111	פלוטו
2.02	1112	מיני
1.25	1120	דונלד
1.25	1121	מיקי

אז בפלט צריכים להיות מוצגים הזוגות הבאים:

- פלוטו ודונלד קפצו לגובה 1.25
- פלוטו ומיקי קפצו לגובה 1.25
- דונלד ומיקי קפצו לגובה 1.25

הגדרת המחלקה קופץ לגובה

הגדרת התכונות

על פי הגדרת הבעיה לעצם מהמחלקה קופץ לגובה יש התכונות הבאות: שם מלא, ת"ז וגובה קפיצה.

כיצד נשמור את מספר תעודת הזהות של הקופץ? מכיוון שמספר תעודת הזהות משמש כמזהה, כלומר הוא איננו מספר שאמורים לבצע עליו פעולות חשבוניות, נשמור את מספר תעודת הזהות כמחרוזת.

נבחר את המשתנים הבאים לתיאור התכונות:

- name → מחרוזת המייצגת את שם הקופץ.
- . מחרוזת המייצגת את מספר תעודת הזהות של הקופץ. $-\operatorname{id}$
- . משתנה מטיפוס ממשי המייצג את גובה הקפיצה של הקופץ. ullet

הגדרת הפעולות

- ◆ פעולה בונה הפעולה הבונה תקבל כפרמטרים את שם הקופץ ואת מספר תעודת הזהות שלו ותאתחל את התכונות המתאימות. מה לגבי אתחול גובה הקפיצה של הקופץ! בהתחלה הקופץ עדיין לא קפץ. לכן גובה הקפיצה יאותחל ב-0.
- ◆ עדכון גובה קפיצה לאחר שהקופץ יקפוץ נרצה לעדכן את גובה הקפיצה שלו. לכן נרצה להגדיר פעולת גישה setJumpHeight המעדכנת את גובה הקפיצה.
- ♦ קבלת גובה קפיצת לצורך מציאת כל זוגות הקופצים שגובה קפיצתם זהה, נגדיר פעולת גישה getJumpHeight, המחזירה את גובה הקפיצה של הקופץ.
- ◆ קבלת שם קופץ על מנת להציג את שמותיהם של הקופצים שגובה קפיצתם זהה נגדיר פעולת getName המחזירה את שמו של הקופץ.

מימוש המחלקה

```
/*

mublic class Jumper

{

// public class Jumper

f

muclin name;

private String name;

private String id;

private double jumpHeight;

// אובה קפיצה // הפעולה הבונה //

public Jumper(String name, String id)

this.name = name;

this.id = id;
```

הגדרת הפעולה הראשית

פירוק לתת-משימות

המשימה של הפעולה הראשית היא לקלוט את מספר הקופצים בתחרות. לאחר מכן, לקלוט את הנתונים של הקופצים ולהציג את שמותיהם של כל זוגות המתחרים שגובה קפיצתם זהה ואת גובה הקפיצה. את משימתה של הפעולה הראשית ניתן לפרק לתת-משימות, באופן הבא:

- 1. קליטת מספר הקופצים
- 2. קליטת הנתונים של הקופצים
- 3. הצגת כל זוגות המתחרים שגובה קפיצתם זהה והצגת גובה הקפיצה.

בחירת משתנים

את הקופצים נשמור במערך שבו כל איבר יהיה מטיפוס ייקופץ לגובהיי. אלה המשתנים הדרושים:

מערך מטיפוס "קופץ לגובה", מייצג את הקופצים לגובה אשר משתתפים – jumpers בתחרות.

. משתנה מספר את שלם, שומר מטיפוס – jumpersNum

– משתנה מטיפוס ממשי, שומר את גובה הקפיצה. – jumpHeight

שם הקופץ. – מחרוזת, שומרת את שם הקופץ.

– jumperId – מחרוזת, שומרת את מספר תעודת הזהות של הקופץ.

האלגוריתם

משימת קליטת נתוני הקופצים דומה למשימות קלט מבעיות קודמות. ההבדל היחיד הוא שבמקרה זה הקופצים הם עצמים ולא משתנים פשוטים. לכן עבור כל קופץ ניצור עצם מטיפוס "קופץ לגובה" ונאתחל אותו בשם ובמספר תעודת הזהות שהתקבלו עבורו כקלט. העצם שנוצר יישמר במערך הקופצים. לאחר מכן נקלוט את גובה הקפיצה עבור הקופץ ונעדכן אותו.

ליצד נבצע את התת-משימה השלישית! כיצד נמצא את כל זוגות המתחרים אשר גובה פיצתם זהה!

נעבור על המערך, ועבור כל קופץ נשווה את גובה קפיצתו לגובה קפיצתם של הקופצים האחרים. כלומר נעבור על המערך בלולאה מקוננת. הלולאה החיצונית תגדיר קופץ ועבור כל קופץ נבצע לולאה פנימית, שעוברת על רשימת הקופצים ומחפשת קופצים אחרים שגובה קפיצתם זהה לזה שלו. נרצה להשוות כל זוג קופצים פעם אחת בלבד. אחרי שהשווינו את גובה הקפיצה של הקופץ השני לזה הראשון לזה של הקופץ השני, לא נרצה להשוות אחר כך את גובה הקפיצה של הקופץ השני לזה של הראשון. לכן הלולאה הפנימית לא תתחיל בכל פעם מהקופץ הראשון, אלא מהקופץ שבא אחרי הקופץ התורן בלולאה החיצונית.

האלגוריתם ליישום התת-משימה השנייה הוא:

```
ו. מבאר כא i א-0 עד מספר הקופצים פמנת 2 בעצ:
1.1. מבאר כא i +1 עד איז עד מספר הקופצים פמנת ו בצע:
1.1.1 אסן גובה הקפיצה א הקופץ ה-i במערך אונה אגובה
הקפיצה א הקופץ ה-j במערך
הקפיצה אה שם הקופץ ה-i והקופץ ה-j במערך ואת
גובה קפיצתם.
```

מימוש

```
/*
    מחלקה ראשית המממשת תחרות קפיצה לגובה
import java.util.Scanner;
public class JumperContest
    public static void main(String[] args)
         // הגדרה והקצאת משתנים
         int jumpersNum;
         Jumper[] jumpers;
         double jumpHeight;
         String jumperName;
         String jumperId;
         Scanner in = new Scanner(System.in);
         System.out.print("Enter number of jumpers: ");
         jumpersNum = in.nextInt();
         jumpers = new Jumper[jumpersNum];
         for (int i = 0; i < jumpersNum; i++)</pre>
              System.out.print("Enter Jumper Name: ");
              jumperName = in.next();
              System.out.print("Enter Jumper Id: ");
              jumperId = in.next();
              jumpers[i] = new Jumper(jumperName, jumperId);
              יצירת כל איבר במערך בתורו//
              System.out.print("Enter Jump Height: ");
              jumpHeight = in.nextDouble();
              jumpers[i].setJumpHeight(jumpHeight);
         }
```

סוף פתרון בציה 6

בפתרון בעיה 6 ראינו שניתן להגדיר מערך מכל טיפוס שהוא, בפרט מערך של עצמים ממחלקות שהגדרנו אנחנו. הגדרת מערך מטיפוס מחלקה מסוימת נעשה כהגדרת כל מערך מטיפוס אחר. עם זאת מערך של עצמים הוא למעשה מערך של הפניות לעצמים, ולכך יש חשיבות רבה, כפי שנדגים כעת. נתבונן בקטע התוכנית הבא:

```
Jumper [] jumpers = new Jumper[10];
Jumper j = new Jumper("Yoyo","99999");
jumpers[0] = j;
j מכוצאה מביצוע קטע זה נוצר עצם אחד מסוג קופץ, אך לעצם זה יש שתי הפניות – המשתנה ל
1- jumpers[0] - שניהם מפנים לאותו הקופץ ששמו Yoyo.
1. setJumpHeight(1.85);
```

נוכל לראות את השינוי גם דרך jumpers[0] כי הוא מפנה לאותו העצם. בעקבות הוראת הפלט הבאה:

```
System.out.println("jump height = " + jumpers[0].getJumpHeight());
יוצג הפלט:
```

jump height = 1.85

מדוע! הרי לכאורה לא ביצענו שינוי באיברי המערך !jumpers! הסיבה היא שהמערך מדוע! הרי לכאורה לא ביצענו שינוי באיברי המערך! מערך הם מטיפוס מחלקה כלשהי, המערך הוא מערך של עצמים. כפי שאמרנו; כאשר איברי המערך הוא הפניה לעצם. בקטע התוכנית שלעיל הוא מערך של הפניות לעצמים. כלומר כל איבר במערך הוא הפניה לעצם. בקטע התוכנית שלעיל התבצע שינוי בעצם ש j מפנה אליו. מכיוון שהתא הראשון במערך מפנה לאותו העצם, כל שינוי שנעשה באמצעות jumpers[0] שנעשה באמצעות jumpers[0].

אם נרצה למנוע יצירת שתי הפניות לאותו העצם, נוכל ליצור את העצמים כפי שעשינו בפתרון הבעיה שהוצג לעיל:

```
jumpers[i] = new Jumper("Yoyo","99999");
```

שאלה 11.13

בתחרות ניווטים הוחלט שהמשתתפים שיעלו לשלב הגמר הם אלה שהגיעו ליעד בזמן הנמוך מזמן ההגעה הממוצע של כל המשתתפים.

עליכם לפתח אלגוריתם שיקלוט לכל משתתף את הנתונים הבאים: שם, כתובת, מספר תעודת זהות וזמן ההגעה ליעד. האלגוריתם יציג כפלט את פרטי המשתתפים שיעלו לשלב הגמר, את כתובותיהם ואת מספרי תעודות הזהות שלהם.

- א. הגדירו את המחלקה המתאימה למשתתף בתחרות, את כל התכונות ואת פעולות הגישה הנדרשות.
 - ב. פתחו אלגוריתם המבצע את הדרישה המתוארת בשאלה.
- ג. כתבו תוכנית הקולטת את מספר המשתתפים בתחרות. ממשו את האלגוריתם שפיתחתם בסעיף ב, בשימוש במחלקה שהגדרתם בסעיף א.

שאלה 11.14

כתבו תוכנית למציאת הילדים שלהם יש שמות יחודיים בכיתה. התוכנית תקלוט את מספר הילדים בכיתה. לאחר מכן, תקלוט התוכנית עבור כל ילד את שמו הפרטי, את המקצוע האהוב עליו ואת גילו. התוכנית תציג את הנתונים של הילדים אשר שמותיהם ייחודיים בכיתה. ילד הוא בעל שם ייחודי אם בכיתה אין עוד ילד בשם זהה.

שאלה 11.15

א. נתונה התוכנית הבאה:

```
public class Animal
   private String kind = ""; // גוס
    public void setKind (String Kind)
         this.kind = Kind;
    public String getKind ()
         return kind;
} // class Animal
public class MyAnimals
    public static void main(String[] args)
         Animal ani = new Animal();
         Animal [] myAnimals = new Animal[3];
         ani.setKind("dog");
        myAnimals[0] = ani;
         ani.setKind("cat");
        myAnimals[1] = ani;
         ani.setKind("fish");
         myAnimals[2] = ani;
         System.out.println("My animals are "+myAnimals[0].getKind()+
```

7 2182

מטרת הבעיה ופתרונה: היכרות עם מחלקת שירות ועם פעולות סטטיות.

פתחו וממשו מחשבון המבצע פעולות מתמטיות מתקדמות הכוללות: העלאת מספר בחזקה, בדיקה אם מספר הוא חזקה של מספר אחר וחישוב סכום הספרות של מספר.

פתחו תוכנית לשימוש במחשבון. התוכנית תציג לפני המשתמש את הפעולות שהמחשבון יכול לבצע. המשתמש יבחר את הפעולה הרצויה ויספק את הקלט המתאים לפעולה. בסיום ביצוע הפעולה תציג התוכנית פלט הכולל את פרטי התרגיל שבוצע ואת התוצאה. למשל עבור העלאת 2 בחזקת 5 יוצג הפלט: 32=2^5.

הגדרת המחלקה מחשבון

על פי הגדרת הבעיה נראה שלעצם מסוג מחשבון אין תכונות כלשהן. מחשבון יכול לבצע פעולות חשבוניות על מספרים הניתנים לו כפרמטרים. עד כה ראינו מחלקות המורכבות מתכונות ומפעולות. אולם יש מקרים שמחלקה תכיל רק פעולות. במקרים כאלו, נקרא למחלקה "מחלקת שירות", מפני שהיא מכילה אוסף של שירותים (פעולות) שאינם פועלים על עצם כלשהו. פעולות אלה נקראות אלה יכולות לקבל פרמטרים ולהחזיר ערך אך הן לא פועלות על תכונות. פעולות אלה נקראות פעולות מחלקה (class methods).

המחלקה Math שהשתמשנו בה בעבר, היא מחלקת שירות הכוללת פעולות סטטיות המאפשרות לבצע חישובים מתמטיים שונים. כדי להשתמש בפעולות סטטיות איננו צריכים ליצור עצם מהמחלקה אלא להשתמש במחלקה עצמה ולהפעיל עליה ישירות את הפעולות, למשל:

```
int x = Math.sqrt(4);
```

לעומת זאת כאשר רוצים להפעיל פעולה של עצם, כלומר פעולה שאיננה סטטית, אנו יוצרים עצם מהמחלקה (באמצעות ההוראה new) ועליו אנו מפעילים את הפעולה, למשל:

```
String str = new String("This is my string");
```

```
int len = str.length();
```

במחלקת שירות כל הפעולות מוגדרות כפעולות סטטיות. כלומר כעת כותרות הפעולות ייראו כך: public static רשימת פרמטרים) שם-הפעולה טיפוס-הערך-המוחזר (רשימת פרמטרים) כעת, ניצור מחלקת שירות בשם מחשבון.

הגדרת הפעולות

- ◆ העלאת מספר בחזקה: הפעולה תקבל שני פרמטרים מטיפוס שלם, המייצגים בסיס ומעריך חיובי. הפעולה תחשב ותחזיר את הבסיס בחזקת המעריך. החישוב יתבצע באמצעות פעולת הכפל ולא באמצעות הפעולה pow של המחלקה hath.
- ◆ האם מספר הוא חזקה של מספר אחר: הפעולה תקבל שני פרמטרים מטיפוס שלם ותבדוק אם המספר הראשון הוא חזקה של המספר השני. אם כן הפעולה תחזיר true אחרת יוחזר המספר המספרים 25 ו-5 יוחזר הערך true כי 25 הוא חזקה של 5.
 - ♦ חישוב סכום הספרות של מספר: הפעולה תקבל מספר שלם ותחזיר את סכום ספרותיו.

שימו ♥: מכיוון שזוהי מחלקת שירות אין צורך בפעולה בונה.

מימוש המחלקה

```
/*
מחלקת שירות: מחשבון
public class Calculator
    פעולה המקבלת בסיס ומעריך ומחזירה את הבסיס בחזקת המעריך//
    public static int power(int base, int exponent)
         if (exponent == 0)
              return 1;
         int result = base;
         for (int i = 1; i < exponent; i++)</pre>
              result = result * base;
         return result;
    }
    פעולה המקבלת שני מספרים שלמים ומπזירה: //
    // האם הראשון הוא חזקה של השני
    public static boolean isPower (int result, int base)
         double div = result;
         if (result == 1)
              return true;
         if (result % base != 0)
              return false;
         while (result > 1)
              div = div / base;
              result = result / base;
         return (div == 1);
```

```
// פעולה המקבלת מספר שלם ומחזירה את סכום ספרותיו/

public static int digitSum (int num)

{
    int sum = 0;
    while (num != 0)
    {
        sum = sum + num % 10;
        num = num / 10;
    }
    return sum;
}

// Calculator
```

שימו ♥: לצורך ביצוע הפעולה digitSum השתמשנו בתבנית ״פירוק מספר לספרותיו״.

הגדרת הפעולה הראשית

שנבחרה.

המשימה של הפעולה הראשית היא להציג את הפעולות שניתן לבצע במחשבון, לקלוט את הפעולה שמבקש המשתמש לבצע, לקלוט מהמשתמש את הפרמטרים הנחוצים לביצוע הפעולה ולהציג את הפרמטרים שנקלטו ואת תוצאת הפעולה.

בחירת משתנים

operation – משתנה מטיפוס שלם, מייצג את הפעולה החשבונית שהמשתמש רוצה – tan deperation – לבצע.

תוחה שנבחרה. משתנה מטיפוס שלם, מייצג את הפרמטר הראשון לפעולה שנבחרה. חשתי מטיפוס שלם, מייצג (במקרה הצורך) את הפרמטר השני לפעולה - num1

מימוש

```
/*
      מחלקה ראשית המשתמשת במחלקת המחשבון
import java.util.Scanner;
public class CalculatorTest
   public static void main(String[] args)
         int operation;
         int num;
         int num1;
         Scanner in = new Scanner(System.in);
         System.out.println("Please enter the number of the "+
                              "operation you would like to perform:");
        System.out.println("1: power");
         System.out.println("2: is power");
        System.out.println("3: digit sum");
        operation = in.nextInt();
         switch (operation)
             case 1:
                 System.out.print("Please enter the base number: ");
```

```
num = in.nextInt();
                 System.out.print("Please enter the exponent: ");
                 num1 = in.nextInt();
                 System.out.println(num + " ^ " + num1 + " = " +
                                          Calculator.power(num, num1));
             break;
             case 2:
                 System.out.print("Please enter the result: ");
                 num = in.nextInt();
                 System.out.print("Please enter the base: ");
                 num1 = in.nextInt();
                 if (Calculator.isPower(num,num1))
                       System.out.println(num + " is a power of "
                                                              + num1);
                 else
                       System.out.println(num + " is not a power of "
                                                               + num1);
             break;
             case 3:
                 System.out.print("Please enter a number: ");
                 num = in.nextInt();
                 System.out.println("The digit sum of " + num +
                                   " is " + Calculator.digitSum(num));
             break;
             default:
                 System.out.println("Wrong option");
         }// Switch
    }// main
}// ClaculatorTest
```

סול פתרון בציה ד

שימו ♥: הפעולות במחלקת המחשבון מוגדרות כפעולות סטטיות, לכן השתמשנו בהן ללא יצירת עצם מסוג מחשבון. זימון פעולות סטטיות נעשה ישירות דרך שם המחלקה:

```
פרמטרים) שם הפעולה. שם המπלקה) למשל:
```

Calculator.digitSum(num)

תחשבוןיי. הפעולה מקבלת פרמטר בשם digitSum נסתכל על מימוש הפעולה מקבלת בשם digitSum ב-10 עד שהוא המספר וסוכמת את ספרותיו. לצורך ביצוע הפעולה, חילקנו שוב ושוב את num ב-10 עד שערכו היה שווה לאפס.

בפעולה הראשית, קולטים ערך למשתנה num ומעבירים אותו כפרמטר לפעולה האשית, קולטים ערך למשתנה num ומעבירים אותו פיום הפעולה המשתנה num מוצג בפלט וניתן לראות שערכו לא השתנה. מדוע? כאשר אנו מעבירים משתנה מטיפוס פשוט כפרמטר, ערכו של המשתנה הוא זה שמועבר ולא המשתנה עצמו. כלומר, כל שינוי בתוך הפעולה על הפרמטר משנה את הפרמטר בלבד אך לא את המשתנה שהועבר. לצורה זו של העברת פרמטרים קוראים call by value כי הערך של המשתנה עצמו.

שאלה 11.17

א. נתונות המחלקות הבאות:

```
public class Doubler
{
    public static void doubleIt(int num)
    {
        num = num * 2;
        System.out.println("Doubled: num = " + num);
    }
}// Doubler

public class DoublerTest
{
    public static void main(String[] args)
    {
        int num = 2;
        System.out.println("num is " + num);
        Doubler.doubleIt(num);
        System.out.println("num after double is " + num);
    } // main
}//DoublerTest
```

מה הפלט שיוצג כתוצאה מביצוע הוראת הפלט האחרונה בתוכנית? השלימו:

num after double is _____

לא ישתנה חum ולכן ערכו (call by value) זכרו מועברים אועברים מועברים מועברים מועברים אזכרו שפרמטרים ב-1 מועברים על פי ערך כתוצאה מביצוע הפעולה.

ב. הדרך היחידה שבה הפעולה לחכפיל את ערכו של מubleIt ב. הדרך היחידה שבה הפעולה לחטשופוד לחטשופוד מטשטופוד הערך. חעד המוחזר במשתנה הערך המוחזר במשתנה הערד המוחזר במשתנה הערד המוחזר במשתנה הערד המוחזר במשתנה חעדה מוכפל ב-2. כלומר, כתוצאה מביצוע הוראת הפלט האחרונה בתוכנית תוצג ההודעה:

num after double is 4

שאלה 11.18

פתחו וממשו מחלקת שירות למחרוזות. פעולות המחלקה הן:

- האם פלינדרום פעולה המקבלת מחרוזת ומחזירה אם היא פלינדרום. מחרוזת היא פלינדרום כאשר רצף התווים משמאל לימין זהה לרצף התווים מימין לשמאל. למשל פלינדרום כאשר "abab" ו-"xyyx" הן פלינדרום ואילו המחרוזת "abab" אינה פלינדרום.
- האות השכיחה ביותר פעולה המקבלת מחרוזת ומחזירה את האות השכיחה ביותר
 במחרוזת. אם יש כמה כאלה תוחזר הראשונה מביניהן.
 - 3. הפיכת המחרוזת פעולה המקבלת מחרוזת ומחזירה את המחרוזת ההפוכה.

שאלה 11.19

פתחו וממשו תוכנית למשחק בול פגיעה. התוכנית תגריל מספר בן 4 ספרות (ללא חזרות) והמשתמש ינסה לנחש את המספר. עבור כל ניחוש התוכנית תציג כמה ספרות הן "בול" וכמה ספרות הן רק "פגיעה".

נגדיר ייבוליי כשהמשתמש ניחש את הספרה במקומה הנכון וייפגיעהיי כשניחש ספרה המופיעה במספר שהוגרל אך לא במיקומו הנכון.

לדוגמא: המספר שבחרה התוכנית הוא 3456

המספר שניחש המשתמש הוא 2465

לכן הפלט יהיה: בול אחד (הספרה 4) ו- 2 פגיעות (הספרות 5 ו 6)

התוכנית תמשיך לקלוט מהמשתמש מספרים עד אשר ינחש את המספר, ורק אז תסתיים.

הדרכה: כתבו מחלקה המגדירה את המספר הסודי שרוצים לנחש. הפעולה הבונה תגריל מספר בן 4 ספרות ותשמור אותו במערך של שלמים בגודל 4 – כל תא במערך ייצג ספרה במספר. הגדירו 4 ספרות ותשמור אותו במערך של שלמים בגודל 4 שלמים בגודל 5 ספרות, בודקת כמה מהספרות הן בול וכמה במחלקה, פעולה המקבלת כפרמטר מספר בן 4 ספרות, בודקת כמה מהספרות המחלות עם התוצאה. במקרה שהניחוש נכון תוחזר המחרוזת שם התוצאה.

מצית 8

מטרת הבעיה ופתרונה: העברת עצם כפרמטר לפעולה.

החייזר בונבון הלך לאיבוד בגלקסיה, מלך הגלקסיה מצא אותו והוא מוכן להחזירו רק למי שבונבון יזהה כקרוב משפחתו. רבים באו בטענות שהם קרובי משפחתו של בונבון.

חייזר קובע שחייזר אחר הוא קרוב משפחה רק אם לשניהם שם משפחה זהה, שניהם הגיעו מאותו כוכב ולשניהם מאכל אהוב זהה.

שם המשפחה של בונבון הוא אלף, הוא הגיע מכוכב מלמק והמאכל האהוב עליו הוא פיצה.

פתחו וממשו תוכנית המנהלת את מציאת קרוב המשפחה של בונבון. התוכנית תקלוט את שמו של הטוען לקרבה, את הכוכב שהוא בא ממנו ואת המאכל האהוב עליו.

אם בונבון יזהה קרוב משפחה מבין אחד הטוענים לקרבה, התוכנית תודיע: קרוב המשפחה נמצא, תודה על השתתפותכם. אם לאחר 50 קרובים שנבדקו לא נמצאה התאמה, התוכנית תודיע שהחיפוש הסתיים.

הגדרת המחלקה *חייזר*

הגדרת התכונות

על פי הגדרת הבעיה לעצם מהמחלקה חייזר (כלומר לבונבון ולקרוביו) יש התכונות הבאות: שם פרטי, שם משפחה, כוכב ומאכל אהוב.

נבחר את המשתנים הבאים לתיאור התכונות:

- אם הפרטי של החייזר. שמו הפרטי של החייזר. firstName ♦
- בחרוזת. שם המשפחה של החייזר. → lastName
 - אם בחרוזת. כוכב המוצא של החייזר. סוכב המוצא של החייזר. •
- תחרוזת. המאכל האהוב על החייזר. favoriteFood ♦

הגדרת הפעולות

 ◆ פעולה בונה – הפעולה תקבל כפרמטרים את שם החייזר, את הכוכב שהגיע ממנו ואת המאכל האהוב עליו. הפעולה הבונה תאתחל את תכונות החייזר לפי הפרמטרים שהתקבלו. ◆ האם קרוב משפחה – לכל חייזר הטוען לקרבת משפחה צריך לבדוק אם הוא אכן קרוב משפחה לפי שם משפחתו, לפי הכוכב שהגיע ממנו ולפי המאכל האהוב עליו. כלומר הפעולה מקבלת כפרמטר חייזר אחר הטוען לקרבה – היא תחזיר true אחרת.

מימוש המחלקה

```
/* מחלקת חייזר */
public class Alien
   private String firstName;
   private String lastName;
   private String planet;
   private String favoriteFood;
    public Alien (String firstName, String lastName, String planet,
                                                  String favoriteFood)
         this.firstName = firstName;
         this.lastName = lastName;
         this.planet = planet;
         this.favoriteFood = favoriteFood;
   public boolean isRelative (Alien relative)
         if (lastName.equals(relative.lastName) &&
        planet.equals(relative.planet) &&
        favoriteFood.equals(relative.favoriteFood))
             return true;
         else
             return false;
}// Alien
```

הגדרת הפעולה הראשית

המשימה של הפעולה הראשית היא לקלוט בכל פעם את הטוען לקרבה לבונבון ולבדוק אם הוא אכן קרוב המשפחה של בונבון. אם כן, להציג את הפלט קרוב משפחה נמצא, תודה על השתתפותכם. אחרת להמשיך ולקלוט את הטוען לקרבה הבא בתור.

בחירת משתנים

שהגיע ממלמק והמאכל – bonbon – עצם מטיפוס חייזר. מייצג את החייזר בונבון אלף שהגיע ממלמק והמאכל – האהוב עליו הוא פיצה.

. עצם מטיפוס חייזר. מייצג בכל פעם את הטוען לקרבה משפחתית לבונבון – relative

- משתנה מטיפוס מחרוזת, מכיל את השם של הטוען לקרבה. – firstName

. משתנה מטיפוס מחרוזת, מכיל את שם המשפחה של הטוען לקרבה – $\operatorname{lastName}$

– planet משתנה מטיפוס מחרוזת, מכיל את הכוכב ממנו הגיע הטוען לקרבה.

– משתנה מטיפוס מחרוזת, מכיל את המאכל האהוב על הטוען לקרבה. – favoriteFood

שפחה של – foundRelative – משתנה בוליאני, קובע אם החייזר שנבדק הוא קרוב משפחה של – בונבוו

מימוש

```
/*
 מחלקה ראשית לחיפוש קרוב משפחה של בונבון
import java.util.Scanner;
public class AlienFamily
    public static void main(String[] args)
    {
         String firstName;
         String lastName;
         String planet;
        String favoriteFood;
        boolean foundRelative = false;
        Alien bonbon = new Alien("Bonbon", "Alf", "Melmack", "pizza");
        Alien relative;
         int counter = 0;
         Scanner in = new Scanner(System.in);
        while (!foundRelative && counter < 50)</pre>
             System.out.println("---Looking for a relative--- ");
             counter ++;
             System.out.print("Enter first name: ");
              firstName = in.nextLine();
             System.out.print("Enter last name: ");
              lastName = in.nextLine();
             System.out.print("Where do you come from? ");
             planet = in.nextLine();
             System.out.print("What is your favorite food? ");
              favoriteFood = in.nextLine();
              relative = new
                   Alien(firstName, lastName, planet, favoriteFood);
              foundRelative = bonbon.isRelative(relative);
         if (foundRelative)
              System.out.println("A relative was found. " +
                                  "Thank you for your participation");
         else
             System.out.println("The search ended with no luck");
    }// main
}// AlienFamily
סול פתרון בציה 8
```

בפתרון בעיה 8 העברנו עצם מסוג חייזר לפעולה isRelative. כך, ניתן להעביר לפעולות גם עצמים כפרמטרים ולא רק משתנים.

שאלה 11.20

בכל בוקר מוציא מר גרבון גרב ממגירת הגרביים ומתקשה למצוא לו בן-זוג תואם. פתחו תוכנית שתעזור למר גרבון למצוא בן-זוג תואם. התוכנית תקלוט ממר גרבון את הגרב (גודל, צבע ודוגמה) ולאחר מכן תקלוט את בן-הזוג שהוא מנסה להתאים לגרב. התוכנית תסתיים כאשר יימצא גרב תואם. הגדירו מחלקה בשם "גרב" בעלת התכונות גודל, צבע ודוגמה. הגדירו פעולה במחלקה

שתקבל גרב אחר ותחליט אם הגרביים הם זוג. עליכם להחליט לפי שיקול דעתכם אילו טיפוסי נתונים מתאימים לתכונות גודל, צבע ודוגמה.

שאלה 11.21

הגדירו מחלקה המגדירה כיתה. תכונות הכיתה הן מספר התלמידים בכיתה ושם המורה. הגדירו לכיתה פעולה בשם "איחוד": הפעולה תקבל כפרמטר עצם אחר מהמחלקה כיתה ו"תאחד" אותו עם הכיתה הנוכחית. איחוד כיתה עם כיתה אחרת נעשה באמצעות עדכון מספר התלמידים בכיתה הנוכחית לסכום התלמידים בשתי הכיתות ושרשור שם המורה של הכיתה שהתקבלה כפרמטר לא ישתנו.

9 2182

מטרת הבעיה ופתרונה: העברת עצם כפרמטר לפעולה – העמקה.

ניתן להגדיר חשבון בנק באמצעות מחלקה הכוללת את התכונות הבאות: שם בעל החשבון והיתרה בחשבון. הפעולות שניתן לבצע בחשבון בנק הן: הפקדה, משיכה והעברה. פעולת ההעברה מקבלת כפרמטר את חשבון הבנק שרוצים אליו להעביר כסף ואת סכום הכסף להעברה.

את החשבון מאתחלים באמצעות פעולה בונה המקבלת את שם בעל החשבון ואת היתרה ההתחלתית הנמצאת בחשבון.

פתחו וממשו את המחלקה חשבון בנק.

הגדרת המחלקה חשבון בנק

הגדרת התכונות

על פי הגדרת הבעיה לעצם מהמחלקה חשבון בנק יש התכונות הבאות: שם בעל החשבון ויתרה. נבחר את המשתנים הבאים לתיאור התכונות:

- חרוזת המייצגת את שם בעל החשבוו. name ♦
- שתנה מטיפוס ממשי המייצג את היתרה בחשבון. − balance

הגדרת הפעולות

- ◆ פעולה בונה הפעולה הבונה תקבל כפרמטרים את שם בעל החשבון ואת היתרה. הפעולה הבונה תאתחל את התכונות לפי הפרמטרים שהתקבלו.
- ◆ משיכה הפעולה תקבל כפרמטר את סכום הכסף שרוצים למשוך מהחשבון ותעדכן את היתרה בהתאם.
- ♦ הפקדה הפעולה תקבל כפרמטר את סכום הכסף שרוצים להפקיד לחשבון ותעדכן את היתרה בהתאם.
- ♦ העברה פעולה המעבירה כסף לחשבון אחר. הפעולה תקבל כפרמטר עצם המייצג את החשבון שרוצים אליו להעביר כסף ואת סכום הכסף שיש להעביר.
 - ♦ החזר יתרה הפעולה תחזיר את היתרה בחשבון.

מימוש המחלקה

```
/*
מחלקת חשבון בנק
public class BankAccount
    private double balance;
    private String name;
    פעולה בונה//
    public BankAccount(String name, double balance)
        this.name = name;
         this.balance = balance;
    //הפקדה
    public void deposit(double amount)
        balance = balance + amount;
    }
    משיכה//
    public void withdraw(double amount)
        balance = balance - amount;
    //העברה
    public void transfer(BankAccount otherAccount, double amount)
        withdraw(amount);
        otherAccount.deposit(amount);
    ותרה// πזר
    public double getBalance()
        return balance;
}// class BankAccount
                  ba2 קטע הקוד הבא מתאר העברה של 100 שקלים מחשבון
BankAccount ba1 = new BankAccount("ba1", 500);
BankAccount ba2 = new BankAccount ("ba2", 200);
(וכל להעביר 100 שקלים מחשבון 1 לחשבון 1/2
bal.transfer(ba2,100);
```

כלומר כעת בחשבון bal היתרה היא 400 שקלים ובחשבון bal היתרה היא 300 שקלים. כיצד! אמנם בשפת Java כאשר מעבירים פרמטר מטיפוס פשוט לפעולה ומשנים אותו, ערכו של המשתנה שהועבר כפרמטר אינו משתנה אך כאשר מעבירים עצם כפרמטר לפעולה, עוברת למעשה ההפניה אל העצם. באמצעות הפניה זו ניתן לבצע פעולות על העצם שהועבר כפרמטר ובכך לשנות אותו.

סוף פתרון בציה ף

נסתכל על יישום הפעולה transfer במחלקה ייחשבון בנקיי. הפעולה מקבלת פרמטר מסוג חשבון בנקיי. הפעולה על יישום הפעולה transfer עם סכום הכסף שהתקבל אף הוא כפרמטר. בניגוד בנק ומפעילה עליו את הפעולה deposit עם סכום הכסף שהתקבל אף הוא כפרמטר, עוברת ההפניה אל לטיפוס פשוט (כפי שראינו במחלקת המחשבון), כאשר מעבירים עצם כפרמטר, עוברת ההפניה אל העצם (הפניה אל המקום בזיכרון ששם שמור העצם) ולא עותק של העצם. מסיבה זו, פעולות המופעלות על הפרמטר מופעלות על העצם עצמו ולא על עותק של העצם.

שאלה 11.22

במשחק ייהדיגֶריי קיים יצור בשם דיגר והוא אוסף ומאבד יהלומים.

- א. כתבו מחלקה המגדירה דיגר המכיל את התכונה מספר יהלומים, את פעולת הגישה המחזירה את מספר היהלומים, ואת הפעולות "אסוף יהלום" ו"אבד יהלום". הפעולה "אסוף יהלומים מוסיפה 1 למניין היהלומים של הדיגר והפעולה "אבד יהלום" מפחיתה 1 ממספר היהלומים שיש לדיגר. כל דיגר מתחיל את חייו עם עשרה יהלומים.
- ב. כעת יכול הדיגר לאכול דיגרים אחרים. כאשר דיגר אוכל דיגר אחר הוא מקבל (אוסף) את כל היהלומים שהיו לדיגר שאכל. הדיגר שנאכל מאבד את כל היהלומים שלו. הגדירו את פעולת "אכול דיגר".

הדרכה: פעולה זו תקבל דיגר כפרמטר.

שאלה 11.23

נתונה המחלקות DoublerTest-ו Doubler הבאות:

```
public class Doubler
    private double num;
    public Doubler(double num)
         this.num = num;
    public double getNum()
         return num;
    public void doubleNum()
         num = num * 2;
         System.out.println("Doubled = " + num);
    public void doubleIt(Doubler it)
         it.doubleNum();
         System.out.println("Doubled: it = "+it.getNum());
}// Doubler
public class DoublerTest
    public static void main(String[] args)
         Doubler doubler1 = new Doubler(5);
         Doubler doubler2 = new Doubler(4);
         System.out.println("doubler1 is " + doubler1.getNum());
```

שמית 10

מטרת הבעיה ופתרונה: הצגה של החזרת מערך מפעולה

מוכר בחנות מקבל כבונוס 10% מסכום שלוש המכירות הגבוהות ביותר שמכר באותו חודש. כתבו תוכנית הקולטת את ערכה הכספי של כל מכירה ומכירה שהמוכר מכר בחודש מסוים. התוכנית תציג את שלוש המכירות הגבוהות ביותר ואת סכום הבונוס.

כתבו מחלקה המגדירה מוכר. התכונות של מוכר הם שמו ושלוש המכירות הגבוהות ביותר שמכר. הפעולות המוגדרות עבור מוכר הן: הוספת מכירה, פעולה לחישוב הבונוס ופעולה להחזרת שלוש המכירות הגבוהות ביותר.

הגדרת המחלקה *מוכר*

נזדקק למחלקה המגדירה מוכר.

הגדרת התכונות

על פי הגדרת הבעיה, לעצם מהמחלקה מוכר יהיו התכונות: שם ושלוש המכירות הגבוהות ביותר באותו החודש. בהתאם לכך נבחר את המשתנים הבאים לתיאור התכונות:

- חame → משתנה מטיפוס מחרוזת, מייצג את שם המוכר.
- שערך מטיפוס ממשי, מכיל את שלוש המכירות הגבוהות ביותר. → bonusSales שלוש המכירות הגבוהות ביותר.

הגדרת הפעולות

- ◆ פעולה בונה הפעולה הבונה תקבל כפרמטר את שמו של המוכר ותאתחל אותו. בנוסף לכך,
 הפעולה תקצה את מערך המכירות ותאפס אותו.
- ◆ addSale הפעולה תקבל כפרמטר ערך ממשי המייצג מכירה. הפעולה תקבל פרמטר ערך משלוש המכירות בחודש, אם כן ערכו יישמר במערך מועמדת להיות אחת משלוש המכירות הגבוהות בַּחודש, אם כן ערכו יישמר במערך bonusSales
- ◆ calculateBonus הפעולה איננה מקבלת פרמטרים והיא מחזירה את סכום הבונוס
 שהמוכר זכאי לו לפי הנוסחה: 10% מסכום המכירות במערך
 - . שלוש המכירות הגבוהות בחודש. getBonusSales →

```
/*
המחלקה מוכר
public class Seller
    private double[] bonusSales;
    private String name;
    //הפעולה הבונה
    public Seller(String name)
         this.name = name;
         bonusSales = new double[3];
         for (int i = 0; i < bonusSales.length; i++)</pre>
              bonusSales[i] = 0;
    //פעולה להוספת מכירה
    public void addSale(double sale)
         מציאת המכירה הקטנה ביותר//
         double min = bonusSales[0];
         int minIndex = 0;
         for (int i = 1; i < bonusSales.length; i++)</pre>
              if (min > bonusSales[i])
                   min = bonusSales[i];
                   minIndex = i;
              }
         אם המכירה הנוכחית גדולה ממנה מעדכנים את המערך//
         if (sale > min)
              bonusSales[minIndex] = sale;
    }
    //ולה המ\piזירה את הבונוס שהמוכר זכאי לו
    public double calculateBonus()
    {
         double bonus = 0;
         for (int i = 0; i < bonusSales.length; i++)</pre>
              bonus = bonus + bonusSales[i] * 0.1;
         return bonus;
    פעולה המπזירה את מערך שלוש המכירות הגבוהות של החודש//
    public double[] getBonusSales()
         // העתקת מערך המכירות והחזרתו
         double[] sales = new double[bonusSales.length];
         for (int i = 0; i < bonusSales.length; i++)</pre>
              sales[i] = bonusSales[i];
         return sales;
    }
} // Seller
```

שימו שימו שימו לה שמערך ב-getBonusSales מחזירה עותק של המערך ב-bonusSales ממומש באמצעות הפניה, ולכן אם נחזיר את ההפניה עצמו. הסיבה לכך היא שמערך ב-Java ממומש באמצעות הפניה, ולכן אם נחזיר את ההפניה למערך למערך bonusSales;) bonusSales, תוכל הפעולה הראשית לשנות את תוכן המערך בצורה ישירה באמצעות הפניה זו. הדבר אינו רצוי משום שהמערך bonusSales הוגדר כתכונה פרטית של המוכר, ואנו רוצים לוודא שערכיו יתעדכנו בצורה מבוקרת, אך ורק לפי האלגוריתם שקבענו בפעולה addSale. בצורה זו אנחנו מגנים על הנתונים השמורים בעצם מוכֶר מפני שינויים מבחוץ. כל שינוי שיתבצע על המערך המוחזר לא ישפיע על נתוני המכירות בעצם מוכֶר.

הגדרת הפעולה הראשית

הפעולה הראשית תיצור עצם מסוג מוכר ותקלוט את נתוני המכירות שלו בחודש מסוים. סיום הנתונים יסומן במכירה שערכה הוא 0. התוכנית תחשב ותציג את הבונוס ואת שלוש המכירות הגבוהות ביותר של המוכר:

```
/*
       Seller מחלקה ראשית המשתמשת במחלקה
import java.util.Scanner;
public class SellerBonus
    public static void main(String[] args)
          יצירת עצם מסוג מוכר //
         Seller seller = new Seller("selli");
         Scanner in = new Scanner(System.in);
         // קלט ועדכון המכירות
         double sale;
         System.out.print("Enter a sale: ");
         sale = in.nextDouble();
        while (sale > 0)
             seller.addSale(sale);
             System.out.print("Enter a sale: ");
              sale = in.nextDouble();
         // חישוב בונוס והצגת פלט
         double bonus;
        bonus = seller.calculateBonus();
         System.out.println("The seller bonus is " + bonus);
         double[] sales;
         sales = seller.getBonusSales();
         // output the sales
         System.out.print("The bonus Sales are:");
         for (int i = 0; i < sales.length; i++)</pre>
             System.out.print(" " + sales[i] + " ");
         System.out.println();
    } // main
} // class SellerBonus
```

סול פתרון בציה 10

שאלה 11.24

בתחרות קפיצה לרוחק כל משתתף קופץ 5 קפיצות. כתבו מחלקה המגדירה קופץ לרוחק. עצם מהמחלקה ישמור את שמו של הקופץ ואת תוצאות הקפיצות שלו.

פתחו וממשו תוכנית לאימון בקפיצה לרוחק. התוכנית תקלוט את שמו של הקופץ. לאחר מכן תבקש התוכנית מהקופץ להכניס בכל פעם את תוצאת קפיצתו. (שימו לב שתוצאה של קפיצה לרוחק היא מספר ממשי, למשל 3.15 מטר).

התוכנית תציג כפלט את שמו של הקופץ, את קפיצותיו ואת ממוצע הקפיצות.

שאלה 11.25

כתבו מחלקה המגדירה ספר טלפונים אלקטרוני (כמו בטלפון נייד). ספר טלפונים מכיל מערך של מחרוזות. כל מחרוזת מורכבת משם וממספר טלפון. הניחו שהמערך ממוין לפי השמות. הגדירו פעולה המקבלת מחרוזת ומחזירה מערך המכיל את כל המחרוזות שמתחילות במחרוזת זו. לדוגמא: נניח שבמערך המחרוזות 3 מחרוזות:

יידונלד 4444יי

"מיקי 1234"

יימיני 998877יימיני

כאשר הפרמטר לפעולה יהיה יימיקיי תחזיר הפעולה מערך המכיל את המחרוזות:

יימיקי 1234יי

כאשר הפרמטר לפעולה יהיה יימיי תחזיר הפעולה מערך המכיל את המחרוזות:

"מיקי 1234"

יימיני 998877יימיני

סיכום

בפרק זה למדנו כיצד להגדיר מחלקות חדשות ולהשתמש בעצמים ממחלקות אלו.

הגדרה של **מחלקה** היא למעשה הגדרה של טיפוס חדש. הגדרת **מחלקה** כוללת הגדרה של תכונות ושל פעולות עבור **עצמים** של המחלקה, כלומר עבור משתנים מטיפוס המחלקה.

- תכונות של עצם הן משתנים מטיפוסים כלשהם (כולל מערכים ואף עצמים כגון מחרוזות), המאפיינים את העצם. בדרך כלל נגדיר את התכונות כפרטיות (private) על מנת להגן עליהן מפני שינוי לא מבוקר מבחוץ וכדי לא לחשוף את אופן הייצוג הפנימי של העצם.
- ◆ פעולות של עצם הן פעולות המשויכות לעצם, והן פועלות בדרך כלל על תכונות העצם. את הפעולות נגדיר בדרך כלל כציבוריות (public). פעולות של עצם יכולות לקבל פרמטרים ולהחזיר ערך.
- פרמטרים לפעולה יכולים להיות משתנים מכל טיפוס שהוא. ראינו שכאשר משתנים מטיפוסים פשוטים כגון int מועברים כפרמטרים, עובר רק הערך של המשתנה כפרמטר. כלומר שינוי של משתנה כזה בתוך הפעולה איננו משנה את ערכו של המשתנה מחוץ לפעולה. לעומת זאת, כאשר מערכים ועצמים מועברים כפרמטרים, עוברת ההפניה אל שטח הזיכרון שהעצם נמצא בו. באמצעות הפניה זו ניתן לשנות את תוכן המערך או העצם מתוך הפעולה. מכיוון שהשינוי מתבצע על המערך או על העצם עצמו ולא על עותק שלו, שינוי כזה תקף גם אחרי סיום הפעולה.

- ◆ החזרת ערך מפעולה יכולה להיות מטיפוס כלשהו. אופן החזרת הערך דומה לאופן העברת הפרמטרים, כלומר במקרה של ערך מטיפוס פשוט, מוחזר העותק שלו ובמקרה של ערך מטיפוס מטיפוס מערך או עצם, מוחזרת ההפניה אליו. לכן, אם קיימת תכונה שהיא מערך, נשקול להחזיר עותק של המערך ולא הפניה למערך עצמו, כדי שלא תהיה גישה ישירה למערך מבחוץ.
- ◆ פעולה בונה היא פעולה מיוחדת המופעלת מיד אחרי שמוקצה עבור העצם שטח בזיכרון, באמצעות ההוראה new. פעולה בונה מחזירה הפניה לעצם שנוצר, אך בכותרתה אין לכלול טיפוס ערך מוחזר. שמה של הפעולה הבונה חייב להיות זהה לשם המחלקה. כמו כל פעולה, גם פעולה בונה יכולה לקבל פרמטרים. פרמטרים אלה משמשים לאתחל את תכונות העצם.
- ◆ פעולות גישה הן פעולות המשמשות צינור גישה בטוח אל תכונות העצם מחוץ למחלקה. יש שני סוגים של פעולות גישה: פעולות המחזירות ערך של תכונה (get) ופעולות המעדכנות ערך של תכונה (set).
- ♦ פעולות של עצם יכולות להתייחס ישירות לתכונות של העצם וכן לקרוא לפעולות אחרות של העצם.
- לפני שם this כדי להתייחס לתכונה ששמה זהה לשם של פרמטר, יש להשתמש בקידומת השמה לפני שם התכונה.
- יצירת עצם כוללת את השלבים הבאים: הצהרה על משתנה מטיפוס המחלקה, הקצאת זיכרון ואתחול באמצעות הפעולה הבונה.
 - שימוש בעצם כולל הפעלת הפעולות הציבוריות שלו.
 - . ניתן לשמור עצמים במערך, או במילים אחרות מערך שכל תא בו מפנה לעצם. ♦
- ◆ מחלקה המכילה רק פעולות ללא תכונות נקראת "מחלקת שירות". היא מכילה אוסף של שירותים (פעולות) שאינם פועלים על עצם כלשהו. פעולות אלה יכולות לקבל פרמטרים ולהחזיר ערך אך הן לא פועלות על תכונות של עצם. פעולות אלה נקראות פעולות מחלקה (class methods).

סיכום מרכיבי שפת Java שנלמדו בפרק

הגדרת מחלקה בשפת Java

הגדרת מחלקה נכתבת באופן הבא:

```
שם המחלקה σlass שם המחלקה γ
הגדרת התכונות //
.
.
הגדרת הפעולות //
.
```

♦ המילה השמורה public מציינת שהמחלקה פתוחה לשימוש ציבורי. כלומר שמחלקות אחרות יכולות ליצור עצמים מטיפוס המחלקה.

◆ כדי להגדיר מחלקה נצהיר עליה באמצעות המילה השמורה class. לאחר ציון המילה מחלקה נציין את שם המחלקה. מקובל להתחיל שם מחלקה באות גדולה. אם שם המחלקה מורכב מכמה מילים, הן נכתבות צמודות ללא רווח, באותיות קטנות, וכל מילה מתחילה באות גדולה.

הגדרת תכונות בשפת Java

הגדרת תכונות נכתבת בדומה להצהרה על משתנים:

```
שם-התכונה טיפוס-התכונה הרשאת-הגישה private double length;
```

♦ הרשאת הגישה private מציינת שהתכונה היא פרטית, כלומר היא מוכרת רק בתוך תחום המחלקה, ורק מתוכו ניתן להתייחס אליה.

הגדרת פעולות בשפת Java

הגדרת פעולה נכתבת באופן הבא:

```
(רשימת פרמטרים) שם-הפעולה טיפוס-הערך-המוחזר הרשאת-הגישה)
גוף הפעולה

אוף הפעולה

public double getLength()

return length;
}
```

- ♦ הרשאת הגישה public מציינת שהפעולה היא ציבורית, כלומר היא מוכרת מחוץ לתחום המחלקה.
 - הטיפוס-המוחזר מציין את טיפוס הערך שתחזיר הפעולה.
 - במקום הערך החוזר.במקום הערך החוזר.◆ במקרה של פעולה שאינה מחזירה ערך יש לרשום void במקום הערך החוזר.
- ◆ רשימת הפרמטרים מופיעה בסוגריים והיא כוללת זוגות המורכבים מטיפוסים ומשמות משתנים המופרדים בפסיקים.
- ♦ המילה השמורה retrun מציינת את הוראת החזרה מהפעולה. במקרה שהפעולה מחזירה
 ערך, יש לכלול ב-return ערך או ביטוי מהטיפוס המוחזר.
- ◆ פעולה סטטית היא פעולה השייכת למחלקה ולא לעצם כלשהו. על מנת להגדיר פעולה סטטיתנוסיף את המילה static להגדרת הפעולה, למשל:

```
public static int digitSum (int num)
```

הפעולה הבונה

הפעולה הבונה מוגדרת באופן הבא:

```
רשימת פרמטרים) שם-המπלקה הרשאת-הגישה)
{
}
```

- ♦ הפעולה הבונה משמשת לאתחול תכונות העצם.
- . שפת Java מאתחלת באופן אוטומטי תכונות שלא אותחלו במפורש

◆ כאשר לא מגדירים פעולה בונה כלשהי, שפת Java מספקת כברירת מחדל פעולה בונה ריקה חסרת פרמטרים.

שימו ♥: למען קריאות המחלקה חשוב מאוד לצרף להגדרתה הערות המתארות את המחלקה, את תכונותיה ואת פעולותיה.

שימוש בעצמים

מחלקה מגדירה טיפוס, וכדי להשתמש בו ניצור עצם מטיפוס המחלקה. יצירת עצם (למשל מתוך הפעולה הראשית) נעשית באופן הבא:

```
Time tm = new Time();
```

- new איצירת העצם כוללת הצהרה על העצם, הקצאת מקום בזיכרון באמצעות ההוראה ♦ ואתחול תכונות העצם באמצעות הפעולה הבונה.
 - + הפעלת פעולות העצם נעשית בסימון הנקודה באופן הבא

```
tm.setTime(8,30);
```

- יש לשים לב להתאמה בין אופן השימוש בפעולה של העצם לבין כותרת הפעולה: אם הפעולה. מקבלת פרמטרים יש להקפיד לספק פרמטרים לפי הסדר שבו הם מופיעים בכותרת הפעולה. יש להקפיד על התאמה של טיפוס הפרמטרים המועברים לטיפוסים המפורטים בכותרת הפעולה; אם הפעולה מחזירה ערך יש להקפיד על התאמה של טיפוס הערך המוחזר לטיפוס הביטוי שמשולב בו הערך.
 - זימון פעולה סטטית נעשה ישירות דרך שם המחלקה: ◆

```
(פרמטרים) שם הפעולה.שם המπלקה
```